

AKŞAM – Markar ESAYAN

Atatürkçü CHP'liler nerede?

CHP'nin İstanbul İl Başkanlığı'na seçilen kişinin profili, partide her şeyin planlandığı gibi yürüdüğünü gösteriyor. Herkes "Bundan ala muhalefet mi olur, bırakın değişmesinler" derken şunu hep söyledim; CHP'nin siyasi alandaki oy karşılığında ziyade, onun nasıl kurgulandığı daha kritik yerlere işaret eder. Yani önemli olan Kılıçdaroğlu veya partinin kendisi değildir. CHP'nin üzerinden hangi planların, kimler tarafından yapıldığıdır.

Bu türden radikal bir profili CHP'nin İstanbul gibi tüm Türkiye'yi etkileyen, dünyanın gözünün üzerinde olduğu bir kente il başkanı yapmak, zaten militanlaşmış, marjinalleşmiş, Atatürkçülük ve ulusalcılık damarlarından uzaklaşmış bir partinin seçmenlerini daha da germek anlamına gelir. Burada ikinci bir Gezi provokasyonuna zemin hazırlanırken, siyasi alanı/Meclis'i gelecek, böylelikle seküler kesimleri sokağa razı edecek bir arkaplan akla geliyor. İrrasyonelitenin sağduyunun yerine geçtiği bir ortamın şartlarını hazırlamak, toplum mühendisliğinin de bir parçası. Zaten AK Parti'ye oy veren geniş kesimleri gayrimeşru gören bir zihniyet, daha da militanlaşarak çarenin siyasette değil, sokakta olduğuna insanları ikna olabilir.

Tabii bu gelişmeleri Suriye sınırındaki ciddi değişimlerle birlikte okumak gerekiyor. ABD'nin 30 bin kişilik bir sınır ordusu oluşturma gayretinin "resmiyet" kazandığı bir ortamda, Türkiye müdahale etmeye hazırlanırken Ankara'nın elini kolunu bağlamak adına içeride kargaşa çıkartmaktan daha munasip bir girişim olamaz. Dün bazı gazetelerde Kılıçdaroğlu'nun "Bana sokakta polise direnecek bir il başkanı lazım" dediği yazıyordu. Bu doğruysa, malumun ilanıdır. CHP'nin siyasi olarak potansiyeli değil, bu nokta oldukça ciddiye alınmalıdır.

Batı'da, özellikle ABD'de "Militan demokrasi" denen bir kavram bir süredir dolaşıma sokuldu. Kılıçdaroğlu'nun sıkça diline doladığı "direnme hakkı" lafları da, sokak çağrıları da buradan geliyor. "Bir ülkede siyasi mücadele ile sonuç almak mümkün değilse, sokak direnişlerinin meşru ve saygıdeğer olduğu, Batı'nın da bunları destekleyeceği" işleniyor.

Kaset kumpasından beri CHP sosyolojisi depresyona sokulmaya ve marjinalleştirilmeye çalışılıyor. Baykal idaresindeki bir CHP'de bunun o kadar kolay yapılamayacağı ortadaydı. Ancak Kılıçdaroğlu o kadar kullanışlı bir figür ki,

herhangi bir manevrayı koca partiye çok kısa zamanda yaptırmak mümkün olabiliyor. Atatürkçü, yurtsever CHP'lilerin partilerine sahip çıkmalarının tam zamanıdır.

AKŞAM –

Murat KELKİTLİOĞLU

Kaftancıoğlu nasıl seçildi?

Kılıçdaroğlu, İstanbul için kendisine yakışır bir il başkanı buldu! Cumhurbaşkanı'na hakaretten, terör seviciliğe, diaspora ağzıyla konuşmaktan, 'çapulculuğa' ne ararsan var... **Hal böyle olunca İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı da bu ağzı bozuk, izan yoksunu hanımefendi hakkında soruşturma başlatmakta gecikmedi!** Peki nasıl oluyor da Türkiye'nin gözbebeği bir şehir Canan Kaftancıoğlu gibi bir isme teslim ediliyor. Gelin o garip kongrenin perde arkasına bir göz atalım;

- Sancılı geçen kongre sürecinde Kılıçdaroğlu'nun üzerine çizdiği eski başkan Cemal Canpolat, can simidi olarak ilk büyük kurultayda aday olması beklenen Muharrem İnce'ye sarıldı.
- İnce ile Canpolat 'güçlerini' birleştirirken, Silivri Belediye Başkanı Özcan Işıklar, Büyükçekmece Belediye Başkanı Hasan Akgün ve Avcılar Belediye Başkanı Handan Toprak'ın açık desteğini aldılar.
ACİL TOPLANTI YAPTI

- Bu destek sayesinde 176 İstanbul delegesinin en az 80'i Muharrem İnce'ye yakın isimlerden seçilirken, Genel Başkan Yardımcısı Engin Altay da safını İnce-Canpolat ittifakından yana belirledi.
- Gelişmeleri anbe an takip eden ve İnce'nin İstanbul'da güçlenmesini istemeyen Kılıçdaroğlu, bir akşam tüm belediye başkanlarıyla 'acil' bir toplantı gerçekleştirdi.

- Toplantının ana gündem maddesi, kongreydi. Kılıçdaroğlu, eski başkanlardan Cemal Canpolat'a karşı Canan Kaftancıoğlu'nu desteklemelerini istedi. 15 başkandan 12'si bu emre uydu!
- Kongredeki konuşmalarda Canpolat'ın, "Muharrem İnce'ye selam" göndermesi, Kaftancıoğlu'nun da "**İstanbul Yalova'dan ya da Sinop'tan (Engin Altay'a gönderme) yönetilmeyecek**" sözleri bu saflaşmanın kanıtı gibiydi.

Peki sonunda ne oldu, şimdilik **Kılıçdaroğlu yaptığı son dakika hamlesiyle, İnce'ye karşı 1-0 öne geçmiş oldu.** Karşılığında ise İstanbul'u nereden tutsan elinde kalacak bir isme teslim etti!

YeniŞafak –

İsmail KILIÇARSLAN

Gelmiş Geçmiş En Eğlenceli Parti

Kemal Kılıçdaroğlu yönetimindeki Cumhuriyet Halk Partisi’dir ve bu benim açımdan tartışmaya açık bir mesele bile değildir.

Niçin böyledir bu? Anlatmayı deneyeyim.

Şurada anlaşalım önce: CHP, kurulduğu günden bu yana hiçbir vakit “solcu bir parti” olmamıştır.

Kaderinde, kodlarında, genetiğinde solculuk yoktur. CHP, Kemalist düzenin korunmasını ve sürmesini sağlamak için kurulmuş bir “müesses nizam partisi”dir. Gayetle bürokratik ve sıkıcı şekilde düzenin partisidir. “Memlekete komünizm gelecekse onu da biz getiririz” deyiverişteki rahatlıktır CHP.

Ya da, Kemal Kılıçdaroğlu partinin başına gelene kadar böyledir bu.

Tuhaftır. Genel olarak “şöyle bir adamdır” diyemiyorsunuz Kılıçdaroğlu’na. Hani doktorların tarif ettiği bir “teflon kişilik” vardır. Biraz öyle anlayın bunu. “Nasıl bir adam değildir?” sorusunu ise sorabiliyor ve cevaplarını bulabiliyorsunuz fakat. Mesela “Türkiye’den yana bir adam değildir” diyebiliyorsunuz rahatlıkla. 15 Temmuz için kurduğu cümlelerden HDP ile yakınlaşmasına, FETÖ’nün eline verdiği kağıtları sallamasından memleketi sürekli “Avrupalı büyükleri”ne şikayet etmesine kadar böyle bu.

Yine tuhaftır, Kılıçdaroğlu için “siyaseten şöyle biridir” de diyemiyorsunuz. Belirgin ilkeleri, yapacağı-yapmayacağı işler listesi, kıracağı-kırmayacağı potlar listesi yok. Siyasetini tek bir meseleye, yani Erdoğan düşmanlığına kilitlemiş görünüyor ve bu düşmanlığı neredeyse çocukça bir dürtüsellekle bir dünya “benzemez iş” yapmasını sağlıyor. Tutarlılık arayamıyorsunuz. Aradığınızda bulamıyorsunuz.

Dersimli oluşuyla, SSK geçmişiyle, kendi yaptığı hatalarla, CHP’nin kötü gidişiyle... Hiçbir şeyle yüzleşmeye cesareti yokmuş gibi duruyor. Öte yandan siyasi rakiplerinin tamamını durmaksızın yüzleşmeye çağırıyor.

Kanalı biraz değiştirelim.

CHP’de nicedir üç çeşit “ana seçmen” tipi var. Bunlardan ilki, Kemalist reflekslerle CHP’li olan köklü kesim. İkincisi, kendilerini siyaseten bir tek CHP’ye ait hissedebilen Aleviler. Üçüncüsü

ise zihinlerini merkez Avrupa sosyalizminin belirlediği, CHP’yi Erdoğan’ı devirmenin yegane yolu gördükleri için aslında CHP’yi hiç beğenmedikleri halde “mecburen CHP’li olan” kesim.

Nedense uzunca bir süredir Kılıçdaroğlu’nun önemseydiği, tepkilerine kulak kabarttığı, halkla ilişkilerini falan gözünü kırpmadan teslim ettiği kesim bu üçüncü kesim. Yani adını doğru düzgün koymak gerekirse Kılıçdaroğlu, aslında kendisinden ve partisinden hiç hoşlanmayan bu üçüncü kesimin dümen suyuna girmiş görünüyör.

Üçüncü kesimin CHP açısından problemlili tarafı şu: Avrupa sosyalizminin belirlediği “solculuk oyunu”nu CHP içinde var etmeye, var kılmaya çalışıyorlar. Açık söyleyelim. CHP’nin “Türkiye karşıtı” gibi durmasını ya da daha kötüsü “Türkiye karşıtı bir parti” haline gelmesini bu üçüncü kesim forse ediyor ve görebildiğimiz kadarıyla “köklü CHP’liler” bu işten oldukça rahatsız.

İşte son İstanbul İl Başkanlığı seçimi bu kavganın tam ortasına “bam” diye düştü. Yeni başkan Canan Kaftancıoğlu HDP ile yakınlaşmasından (dolayısıyla PKK ile yakınlaşmasından) memnuniyet duyan; FETÖ operasyonları ile güç devşirmekten/FETÖ ile birlikte hareket etmekten rahatsız olmayacak; ülkesini Avrupa ve sair emperyal güçlere şikayet etmekte bir dakika tereddüt etmeyecek; DHKP-C’den bilmem hangi sol örgüte değin tüm illegaliteye sempatiyle bakan “yeni CHP’li” tipinin bir yansıması.

Emin olun, “2019’da Erdoğan’ı devirme operasyonunun” bir mevzisi gibi görmüştür Kaftancıoğlu’nun seçilmesini Kılıçdaroğlu. Ya da bunu böyle görmesi için kulağına üflenmiştir. Ancak hesaba katmadığı bir şey var Kılıçdaroğlu’nun. İki gündür sosyal medya çıkışı olarak yürütülen “Canan Kaftancıoğlu karşıtı kampanya”nın motor gücü AK Partili’lerden çok CHP ve İyi Parti’liler. Ve Kaftancıoğlu’nu savunanlar da CHP’lilerden çok HDP’liler. İnanmayan Evrensel’de falan çıkan haberlere baksın. 2019’a giderken CHP’nin yüzleşmesi gereken en önemli mesele HDP ile iş tutmasının seçmen üzerindeki sonuçları olacak. Fakat elbette bununla yüzleşmeyecek Kılıçdaroğlu. O yüzden “gelmiş geçmiş en eğlenceli parti Kemal Kılıçdaroğlu’nun CHP’sidir” diyorum ya.

YeniŞafak – Kemal ÖZTÜRK

Muhalefetin Bu Hali Kime Yarar, Neye Zarar?

CHP'nin İstanbul il kongresi ve HDP'nin başkanlık seçim süreci, Türkiye'de muhalefetin ne durumda olduğunu ibretlik bir şekilde herkese gösterdi.

Kimse farkında değil sanırım, muhalefetin yaşadığı kriz, Türkiye'de demokrasinin yaşadığı krizdir aslında.

Her ne kadar iktidar partisi ve ona destek olanlar, ana muhalefet partisi başta, muhalefetin yaşadığı bitkisel hayata seviniyorsa da, bu onların iktidarı açısından iyi, ülkenin demokrasisi ve siyasi yaşamı açısından son derece mahsurludur.

Muhalefeti Ve İktidarı Eleştirmeyen Konformistler

Sabah-akşam AK Parti iktidarını eleştiren yazarların, aydınların, sanatçıların muhalefetin içinde bulunduğu kaotik duruma ses çıkarmamalarını, konformizmin dışı vurumu olarak görüyorum.

Zira muhalefet mahallesi için iktidarı ve onun paydaşlarını eleştirmek son derece kolay, rahat ve popüler bir şeydir. Ancak bu mahallede CHP'yi, HDP'yi eleştirmek, ülke demokrasisine verdiği zarardan bahsetmek, öyle kolay değil. Mahalle baskısını bırakın, linçle karşılaşılır. O yüzden kimse rahatını bozup, risk almak istemiyor.

Aynı şey bizim mahalle için de geçerli tabii. Her gün muhalefet aleyhine yazmak, her akşam mangalda kül bırakmadan muhalefete yüklenmek gayet sevimli geliyor herkese. Ancak iktidarın yaptığı bir yanlış eleştirmek aynı şekilde burada da sorundur.

Her iki tarafın da konforunu bozmadan sürdürdüğü bir siyasi hayat, gelecek kuşaklar için örülenmiş ve eksik kalmış bir demokrasi mirası olacaktır.

Chp'nin İl Başkanı Neyi Temsil Eder?

CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun mor kravat takarak il başkanlığına aday gösterdiği Canan Kaftancıoğlu'nun sosyal medyadaki paylaşımlarına bakılırsa, ortaya değil CHP, DHKP-C kafasının ötesinde bir militan tipolojisi çıkıyor.

İşin tuhafı şudur: Kaftancıoğlu'nun ne kadar militan, ne kadar marjinal olduğunu ilk duyuran, CHP'nin yarı resmi yayın organı, Halk TV oldu. Televizyon yaptığı yayında, Kılıçdaroğlu'nun adayının Ermeni soykırımını kabul ettiğinden girip, "Mustafa Kemal'in askerleri değiliz" demesinden çıktı. Sonra kıyamet koptu. Ancak Kılıçdaroğlu'nun desteğini alan Kaftancıoğlu, tüm tepkilere rağmen il başkanı seçildi.

Bir düşünün, muhalefette birbirini yiyen parti, iktidara geldiğinde ne hale gelir?

Böyle Muhalefetin Olduğu Ülkede Ne Olmaz?

Girdiği tüm seçimleri kaybetmiş ama lideri hiç değişmemiş bir ana muhalefetin olduğu ülkede, 'siyasi partiler anti demokratik yapılara sahiptir' diye tartışma olmaz.

'HDP'nin başına bir Kürt milliyetçisi mi, şiddet yanlısı bir Türk solcusu mu geçsin?' diye herkesin gözü önünde tartışan parti varken, insanlar Kürt halkının sorunlarını gündeme getirmez.

Tarihimizin en tehlikeli darbesine "kontrollü" diyen ve tüm dünyada AK Parti'yi suçlayan bir ana muhalefetin olduğu yerde, insanlar milli birlik duygusunu pekiştiremez.

Sınırlarımızın öte yanında, tepeden tırnağa ABD tarafından silahlandırılmış, PKK bozması bir orduyu, 'Kobani ruhu' ile alkışlayan HDP varken, insanlar, milliyetçiliğin yükselme tehlikesini konuşmaz.

Anlayacağınız, bu ülkede, bu muhalefetle sorunları çözmemiz mümkün değil. Buradan iktidarın hiç suçu yok demeye çıkmıyorum. Ancak net olarak anlaşıldı ki, bu ülkede gerçek muhalefet yoktur.

Bu ülkede gerçekten ülkesini ve milletini düşünen, bu nedenle aklı başında eleştiriler getiren aydın da yoktur.

Kategorik olarak Erdoğan düşmanları, AK Parti muhalifleri vardır.

Bunların da tüm eleştirileri öfke, nefret, duygusallık ve ayrımcılıktan ibarettir. Bu nedenle inandırıcılığını, ikna edici taraflarını da kaybetmişlerdir.

CHP eğer mantıklı bir şekilde iktidarın ülke yararına olan faaliyetlerine destek verseydi, o zaman itiraz ettiği diğer konulara toplumu inandırırды.

Ama CHP yönetimi zihinsel olarak, duygu olarak öylesine nefret ve öfke dolu ki, hükümet dünyanın en doğru işini yapsa bile, buna muhalefet etmeyi kendine vazife bilmiş. Bu politikayı genel kurulda, CHP Grup Başkanvekili Engin Altay resmen açıkladı. Bu yüzden muhalefetin inandırıcılığı yoktur.

Muhalefetin İflası Kime Yarar, Neye Zarar?

Muhalefetin iflası, iktidara yarar gibi gözüküyorsa da, uzun vadede aslında iktidar partisine de zarar verir. Ülke kendini geliştiremez, parti kendini yenileyemez, siyaset dışı muhalefet odakları doğar ya da iktidar kendi içinden muhalefetini doğurur.

Bu nedenle CHP ya da HDP'nin bu haline sevinen iktidar çevreleri, eğer ülke ve millet dertleri varsa, uzun vadede üzülürler. Hoş, kimse Erdoğan'dan, ya da AK Parti'den muhalefeti düzeltmesini beklemiyor. Ancak siyaset dışı muhalif çevrelerin, artık ülkeleri için bir şey yapmaları gerekiyor.

Bu arada, resmi olarak muhalefet partisi gözükün MHP'den neden bahsetmiyorum diye düşüneniz olabilir. Artık iktidar ortağı olan bir partiden, 'muhalefet' diye bahsetmem yanlış olur.

Sonuç olarak, başlıkta sorduğum soruya cevap vereyim:

Muhalefetin bu hali AK Parti'ye yarar, demokrasiye zarar?

YeniŞafak –

Tamer KORKMAZ

Alayı, Bu Filmde!

Kılıçdaroğlu'nun desteklediği Canan Kaftancıoğlu, yedi oy farkla CHP'nin "İstanbul İl Başkanı" seçildi.

Bu netice, son yıllarda CHP'ye egemen olan Sezgin Tanrıku Çizgisi'nin izdüşümüdür.

Tanrıku, HDPKK'nın can yoldaşdır...

'Gölge CIA' diye tanımlanan Stratfor'un 'TR-705' plakalı mutemet elemanıdır.

Canan Kaftancıoğlu, twitter'da (24 Nisan 2012)

"Tarihte Bugün: Ermeni Soykırımını başlandı.

Katledilen Ermeni vatandaşlarımızı anıyoruz.

19.15'te Taksim'de" diye yazmıştı!

4 Ekim 2012'de yazdıkları ise aynen şöyledir:

"CHP'yi BDP ile aynı yola girdi diye eleştiren gerzekler, yol doğru yol, ona bak sen..."

Kaftancıoğlu, aynı tarihli bir başka paylaşımında da "Aslan CHP, Aslan BDP" diyordu.

7 Haziran 2015'teki genel seçimin ertesi günü, CHP'li vekil Şafak Paveyehavalimanında karşılaştığı Selahattin Demirtaş'ı "HDP'nin barajı aşmasından dolayı" tebrik etmiş, "Birlikte iyi salladık!" demişti...

CHP ile HDP'nin (BDP) stratejik ortaklığı, işte bu laftan üç yıl öncesine dayanıyordu:

2012'de, yani Canan Kaftancıoğlu'nun "Aslan BDP" diye seslendiği senenin 22

Mart'ında; ŞafakPavey için ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'nde "CesurKadın" ödülü

münasebetiyle bir resepsiyon verilmişti!

Dönemin Amerikan Büyükelçisi Ricciardone'nin konukları arasında Kemal Kılıçdaroğlu, Gürsel

Tekin ve Hikmet Çetin dikkat çekiyordu...

Pensilvanya'nın "baş tacı" yaptığı İshak

Alaton'un kızı Leyla Alaton da oradaydı. BDP'li Hasip Kaplan ve Sırrı Sakık da resepsiyonun baş

konukları arasındaydı!

Büyükelçilikteki o resepsiyondan sadece iki hafta sonra (6 Nisan 2012) Yurttaş

Doğan'ın Radikal'inde bir röportaj yayınlandı: Sam Amca'sının iliştilirilmiş elemanı Mister Tolga

Tanış; Fetullah Gülen'in "ilk yabancı teknik direktörü" olan CIA ajanı Graham Fuller ile

konuşmuştu...

Kaşarlanmış Fuller, "Türkiye, kesinlikle daha fazla İslami olmamalı! Türkiye'nin daha çok

Sol'a ihtiyacı var" diyordu!

Geçtiğimiz Aralık ayında; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, FETÖ'nün 15 Temmuz darbe

girişimi soruşturması kapsamında CIA ajanı Graham Fuller için "yakalama kararı" çıkardı...

Başsavcılık, "Graham Fuller'ın 15 Temmuz (2016) günü Büyükkada'daki Splendid Otel'de

Henri Barkey'in de katıldığı gizli toplantıyı organize ettiğini; darbenin başarısızlığa

uğraması üzerine Türkiye'den ayrıldığını" işaretliyordu!

"İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yürüttüğü MİT TIR'larının durdurulmasıyla ilgili

soruşturmada; Savcılığın, TIR'ların

durdurulduğu Ocak 2014'ten önce Hürriyet gazetesi yazarı Tolga Tanış ile SBF'de öğretim

üyesi Aykut Kibritçioğlu'nun -yazılarıyla- kamuoyunu yönlendirmeye çalıştığını tespit

ettiğine” dair haber ise 13 Ocak 2018 tarihli Yeni Şafak’ta yer aldı...

Tanış, 15 Aralık 2013’te Hürriyet’te “Suriye’ye Silahın Belgesi” başlıklı yazısında Türkiye’nin ambargo altındaki Suriye’ye 5 ayda 47 ton silah ve mühimmat gönderdiğini” iddia ediyordu! Tanış, Hürriyet’teki 22 Aralık 2013 tarihli “Suriye Silahları Rezaleti” başlıklı yazısında ise “Silahlarla ilgili bilgileri, Mülkiye’den Profesör Aykut Kibritçioğlu’ndan aldığını” vurguluyordu! Tolga Tanış’ın 15 Aralık 2013’teki yazısıyla alakalı olarak “Meclis’te soru önergesi veren 8 vekil” arasında, CHP’den Sezgin Tanrıkulu ile Şafak Pavey de vardı!

ABD’nin 42. Başkanı Bill Clinton, 1999’da Türkiye ziyareti esnasında İstanbul’da (Conrad Otel) “Altı sivil toplum kuruluşunun temsilcisi” ile bir araya gelmişti...

Bu altı kişi arasında; o dönemde “İnsan Hakları Vakfı”nın Diyarbakır Temsilcisi olan Sezgin Tanrıkulu da bulunuyordu!

Obama’nın başkanlıktaki ilk döneminde Dışişleri Bakanlığı yapan Hillary Clinton, 7 yıl önce Türkiye’ye geldiğinde (17 Temmuz 2011); İstanbul’da -Conrad Otel’inde- Kemal Kılıçdaroğlu, Selahattin Demirtaş ve Meral Akşener ile ayrı ayrı görüşmüştü...

MHP lideri Devlet Bahçeli ise Hillary Clinton’ın görüşme talebini reddetmişti!

Kemal Kılıçdaroğlu, FETÖ’nün 15 Temmuz darbe kalkışmasının berhava olmasından dolayı “büyük bir hayal kırıklığına” uğramıştır! ABD’nin ve FETÖ’nün “Kontrolü Altındaki” Kemal Kılıçdaroğlu’nun –desteğiyle, İstanbul İl Başkanlığı’na seçilmiş olan Canan Kaftancıoğlu ise...

15 Temmuz’da darbecilere karşı kahramanca direnen vatandaşlarımız için “Tekbir getirerek, boğaz keserek mi demokrasi mücadelesi verilir. İnandığınız Allah’ınız sizin de belanızı versin” diye yazmıştır!

Canan Kaftancıoğlu’nun “Aslan BDP!” diye slogan attığı senenin (2012) 8 Mart’ında; Amerikan Dışişleri Bakanlığı’nın “Cesur Kadın” ödülünün Şafak Pavey’e verildiğini de finalde hatırlatalım...

Pavey, Washington’daki törende bu ödülü Hillary Clinton ile Michelle Obama’nın elinden almıştı!

YeniŞafak – İbrahim KARAGÜL

Afrin ve Münbiç’e Acil Müdahale Şarttır: Bu Bir ‘Milli Mücadele’dir

Afrin ve Münbiç’teki terör oluşumu, arkasındaki güçlerin niyetleri Türkiye için en yakın ve en ciddi tehdittir. Akdeniz’den İran sınırına uzanan ve boylu boyunca Türkiye sınırlarına yayılan bu hat, ülkemizi hedef alan bir çevreleme, kuşatma planıdır.

Bu bölgedeki Arap ve Türkmen nüfusun sürülüp tamamen PYD-PKK denetimine verilen bu bölge, gelecekte açılacak “Türkiye cephesi” için hazırlanmaktadır. PKK’ya aktarılan binlerce TIR dolusu silah ve henüz bilmediğimiz gizli silah yığınakları, açıkça bir NATO ülkesine terör örgütleri üzerinden saldırıdır.

O planı 2018’de uygulayacaklar

O silahlar, sadece bir terör örgütüne destekle sınırlı değil, doğrudan Türkiye’ye yönelik saldırı için bölgeye nakledilmektedir. Karşımızda sadece terör sorunu yoktur, ülkemize yönelik açık saldırı hazırlığı vardır. Türkiye’nin güneyini kapatarak, coğrafya ile bütün ilişkimizi kesmeyeden bir plan vardır.

Yeni bir çokuluslu saldırı hazırlığı ile karşı karşıyayız. 15 Temmuz saldırısı ile başlatmayı planladıkları bu saldırı için yeniden ortamoluşturulmaktadır. Planlarına göre, söz konusu saldırı ile iş zamanlı olarak “içeride” de benzer bir kargaşa çıkarılacak, sanırım 2018’de bu plan uygulanacaktır. “İçeriden operasyon”, ABD ve PYD’nin gizli ortakları..

Hiçbir devlet, hiçbir millet, sınırlarının sınıf noktasında, yüzlerce kilometrelik bir “saldırı hattı” oluşturulmasını sessizce izleyemez. Hiçbir gerekçe böyle bir oluşumu, hazırlığı normalleştiremez. Türkiye içinde bunu yapanlar; tehdidi küçültenler, gözlerden irak tutanlar, normalleştirenler, “sınırlarımızın dışında bize ne” diyenler, aylardır Türkiye’yi oyalayanlar “içeriden operasyon” yapmaktadır. Bu çevreler hem ABD ile hem de PYD ile dolaylı ya da direkt ilişkili olarak Türkiye’yi yavaşlatmakta, ABD ve PKK’ya zaman kazandırmaktadır. Bu bir ihanettir, Türkiye’nin geleceğini yok etme teşebbüsüdür. Oysa bu tehdit ülkemizin geleceğini rehin alacaktır, onu parçalayacak, küçültecektir.

Bu çevrelerin o sinsî hesaplarla bağlantılı olduklarına, onlarla birlikte çalıştıklarına, en büyük operasyonu Türkiye'ye yaptıklarınainanıyorum artık. 15 Temmuz'la FETÖ üzerinden operasyon yapanların şimdilerde Türkiye içinde başka ortaklar edindiklerini, onlarla Türkiye'yi yavaşlattıklarını, oyaladıklarını, "terör koridoru"nda en büyük destekçiler olarak onlarla çalıştıklarını düşünüyorum.

Erdoğan'ın çağrısı ve 'Türkiye eksenî' Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dünkü ve daha önceki açıklamaları, canhıraş bir çağrının, bir mücadelenin yansımalarıdır. Erdoğan, tarihin derinliklerinden konuşurken, coğrafyaya yönelik çokuluslu müdahalenin tehditlerinden söz ederken, Selçuklu'dan bu yana bu topraklarda devam eden siyasi akıl ve genetikle konuşurken, birilerinin hâlâ ayak diremesi ihanet ölçüsünde bir taraf tutmadır. İşgalden, terörden, Batılı müdahaleden yana saf belirlemedir.

Cumhurbaşkanı'nın çağrısı, duruşu, söylemi Türkiye eksenidir. Ülkenin bugününü, yarınını kurtarma, büyük yükseliş dönemini devam ettirme çabasıdır. Durduğumuz, durmamız gereken yer de burasıdır. Türkiye çok geç kalmıştır. Daha terör koridoru netleşir netleşmez müdahale gerekiyordu. Ama geç de olsa, bir gün bile beklemeden bu operasyon yapılmalıdır. Bir adım sonrası, bekleme, kararsızlık, tereddüt bu ülke için intihar olacaktır. Afrin ve Münbiç'e müdahale bizim için 'Millî Mücadele'dir

Türkiye, Fırat Kalkanı ile "Büyük Oyun"u biraz olsun boşa çıkarmış, o koridoru yarmıştır. Şimdi Fırat'ın Batı'sında yer alan Afrin ve Münbiç'iPKK'dan ve PKK kontrolü altına giren DEAŞ'tan temizleyerek cephenin Batı kanadını yok etmelidir.

ABD ya da bir başka güç, Türkiye'nin müdahalesine ses çıkaramayacak, karşısında duramayacaktır. Çünkü ABD, terör örgütleriyle Türkiye'ye saldırıya geçmiş, ülke içindeki terör saldırılarının talimatını vermiştir. Türkiye için bu bir meşru müdafaadır. Uluslararası kamuoyunda böyle algılanacaktır.

Ama milletimiz için bu, bir "Millî Mücadele"dir, ülke savunmasıdır, Türkiye'nin yarınlarını güvence altına almaktır. Onların savaşı bizim topraklarımıza taşmasını beklemeden bizim tehdidi yerinde yok etmemiz bir zarurettir. Bedeli ne olursa olsun, o cephe dağıtılmalıdır! Aylardır, iki yıldır bu yönde çağrılar yapıyoruz. Gazete ve televizyon olarak tehdidi öne

çıkıyoruz. Türkiye'yi harekete geçmeye teşvik ediyoruz. Geldiğimiz nokta ortada, altı ay önce söylediklerimiz ortadadır. Birileri Türkiye'yi uyutsa da biz uyanık tutmaya azmettik. Nihayetinde, aylar sonra Türkiye'nin geldiği nokta, aylardır yaptığımız uyarılarla aynı yerdir.

Türkiye'nin başka bir seçeneği yoktur. "Bedeli ne olursa olsun" bu tehdit ortadan kaldırılmalıdır. Fırat'ın Batı'sı güvence altına alınmalı, bu çokuluslu müdahale oyunu boşa çıkarılmalı, ülkemizi güneyden kuşatan yapı dağıtılmalıdır. Bugün şunu söyleyebiliyoruz: Eğer müdahale edilmezse, o koridor boydan boya Türkiye'ye saldırı cephesi olacaktır. O zamanı beklemeden cephe dağıtılmalıdır. Türkiye'nin bunu yapmaya gücü vardır.

Fırat'ın Doğu'sundan dört ülke birden tehdit ediliyor

Fırat'ın Doğu'su ise çok daha büyük bir tehlike olarak büyümektedir. Muhtemelen Afrin ve Münbiç operasyonlarından sonra asıl büyük tehlike ile yüzleşeceğiz. Çünkü Fırat'ın Doğu'sunda olanlar sadece Türkiye için değil, dört ülke için büyüyen bir tehdittir. Türkiye, Suriye, Irak ve İran buradan tehdit edilecektir.

Onlar, tek bir proje ile dört ülkeyi birden parçalamanın hesaplarını yapıyor. Mesut Barzani'ye yaptırılan referandum bu projenin aşamalarından biriydi. Türkiye'de bunu kim bilerek savunmuşsa, o hesabın içindedir. Türkiye, İran ve Irak'ın ortak duruşu ile boşa çıkarıldı. Şimdi de aynı yakın duruş Fırat'ın Doğu'su için sağlanmalıdır. Hatta Suriye de bu yakınlaşmaya katılmalıdır. Bazı çevreler karşı olsa da, söz konusu tehdit dört ülkeye birden yönelmektedir. Tehdit ortak, savunma da ortaktır.

Beş ülke bilinen en sert reaksiyonu göstermeli.. Bu yüzden Türkiye, Rusya, İran, Suriye ve Irak, bölgedeki yeni harita çalışmasına bilinen en sert reaksiyonu göstermek zorundadır. O harita bir garnizondur, her ne kadar Kürt etnik kimliğiüzerinden pazarlansa da tamamen ABD-İsrail çıkarlarına göre dizayn edilmiştir.

Oluşturulacak garnizon kuşağı bütün coğrafyaya yönelik bir müdahale üssü olacaktır, belki on yıllarca bu bölgeden coğrafyaya müdahaleler yapılacaktır. Hiçbir terör örgütünün, hiçbir bölge dışı ülkenin bu kuşağa yerleşmesine izin verilmemelidir. Bu yönüyle terör koridoru sadece Türkiye'nin meselesi değildir. İran, Irak ve Suriye de bu tehdidi önlemede Türkiye ile paralel hareket etmek zorundadır. Ortak tehdide karşı ortak mücadele esastır.

2018'de Türkiye ve İran'ı içeriden zorlayacaklar... Söz konusu haritayı oluşturmak için 2018 yılında Türkiye ve İran'ı içeriden zorlamaya çalışacaklar. Bugün ülke içinde onlarla beraber hareket eden PYD krriptoları ve ABD ile tam entegrasyon içinde çalışan yapılar özellikle mercek altına alınmalıdır. Bu yüzden Afrin ve Münbiç'e yapılacak operasyon, bu yıl içinde Türkiye için senaryolaştırılan "içeriden müdahale" planlarını da boşa çıkaracaktır.

Türkiye geç kaldı. Çünkü onu oyaladılar. Tekliflerle, "ABD ne der" gerekçeleriyle, "daha iyi önerilerimiz var" girişimleriyle, "tehdidi küçümseme" tavırlarıyla oyaladılar. Son bir yılda bu yönde uygulanan en önemli strateji "Türkiye'yi oyalama" üzerine kuruldu. Bunu da başardılar. Bir gizli el, PKK'lı ve Amerikalı bir el..

Bir el, ABD ve PYD/PKK ile gizli ortak bir el, siyasette, askeri bürokraside, medyada etkin bir lobi, çevre, ülkemize bir oyun oynadı. Cumhurbaşkanı'nın dikkatlerini başka yönlere çekmeye çalıştı. Şimdilerde Erdoğan'ın yüksek sesle, canhıraş bir feryatla, tehlikeyi ortaya koyması, kararlı sözler söylemesi, ülkeyi harekete geçirmesi onların konforunu fena halde bozdu. Ne yapabilirler bilemiyorum ama şaşırtıcı şeyler deneyecekleri kesin. En azından operasyonun sınırlı kalması için ellerinden geleni yapacakları kesin.

Türkiye, içerideki PKK'lılara, içerideki Amerikalılara rağmen bu müdahaleyi yapacaktır, yapmak korundadır. Çünkü "Türkiye Eksenini" diye bir mücadele hattı şekillenmiştir. 2018'de asıl bu mücadele hattının direncini göreceğiz. Afrin'de, Münbiç'te, Türkiye içinde ve zamanla Fırat'ın Doğu'sunda bu hattın etkisini göreceğiz.

Şimdi sefer zamanı!

Çünkü Türkiye bir büyük yürüyüş başlatmıştır ve bu yürüyüş durdurulamayacaktır. Bu ülkedeki herkesin, vatan ekseninde omuz omuza mücadele verme gibi bir yükümlülüğü vardır. 2018'de kim ne kadar Türkiyeli, ne kadar "dışarıdan" göreceğiz. Kim ne derse desin, kim ne kadar tehdit ederse etsin bu müdahale yapılmaz. Afrin ve Münbiç temizlenmeli, Türkiye güvence altına alınmalı, Fırat'ın Doğu'sunda dört ülkeyi birden tehdit eden tehlikeye yönelinmelidir.

Bu operasyonlar yapılmazsa Türkiye için kontrol etme imkanı kalmayacaktır. Yüz yıl sonra başlatılan yükseliş dönemi bu yıl içinde tersine çevrilecektir. Hesap büyükse, oyun büyükse bizim de iddialarımız büyüktür.

Şimdi sefer zamanı!

SABAH -

Burhanettin DURAN

YPG Meselesinde Yeni Aşama

Ankara Afrin operasyonuna gün sayarken Washington YPG'ye destek politikasında yeni bir aşamaya geçti. Deaş'la Mücadele Koalisyonu, 15 bini SDG maskesi altındaki PKKYPG militanlarından oluşan 30 bin kişilik "sınır koruma gücü" kuracağını deklare etti. "Kuzey ordusu" diye anılan bu güç Suriye'nin kuzeyindeki YPG kontrolündeki bölgelerin Türkiye ve Irak sınırlarını koruyacak. Böylece Obama döneminin Deaş ile mücadelesinde öne çıkan McGurk yaklaşımı Trump döneminde ABD'nin Deaş sonrası Suriye politikasının da merkezine oturtuldu.

YPG ile çalışmanın, ABD'li yetkililerin söylediğinin aksine, "taktik" değil "stratejik" bir tercih olduğu netleşti. Binlerce uçak ve TIR dolusu silahın YPG'ye verilmesinin Deaş ile mücadeleden başka amaçları olduğu herkese ayan oldu. ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı D. Satterfield geçen hafta Senato'daki Dış İlişkiler Komitesi sorgusunda ABD'nin Suriye'de "kalıcı" olduğunu açıklamıştı. Kalıcı olmayı Washington, YPG kontrolündeki bölgede "yerel yönetim kurma" şeklinde formüle ediyor.

Trump yönetiminin Suriye'de birincil hedefi askeri üslerini koruyarak denkleme etkin olmayı sürdürmek. Satterfield'in Soçi sürecini "meşru" görmediklerini vurguladığı da hatırlanırsa Washington'ın Rusya-İran-Türkiye uzlaşmasının Suriye'yi götürdüğü yerden memnun olmadığını söyleyebiliriz. Taşeronu YPG üzerinden yeni Suriye yapılanmasına şekil vermek istiyor. Nitekim Rus Dışişleri Bakanı Lavrov, YPG'den "ordu kurma" girişiminin Suriye'nin toprak bütünlüğüne tehdit olacağını açıkladı.

İkincisi, ABD, YPG varlığını, özellikle Fırat'ın doğusunda, kendini koruyabilecek bir otonom bölgeye çevirerek İran'ın Suriye'deki nüfuzuna karşı kullanma niyetinde. Üçüncüsü ise Türkiye'yi PKK-PYD varlığı üzerinden tedip etme arzusu. Kuşkusuz Washington'daki yetkililer sürekli olarak böylesi bir hedefin olmadığını açıklasa da bu algı

Türk karar alıcılarında da kamuoyunda da yerleşmiş durumda. Daha net söyleyeyim: Türkiye, ABD'nin terör örgütünü "devletleştirdiğini" ve bunun "düşmanca" olduğunu düşünüyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan ısrarla Suriye'de ABD ile çalışmak istediklerini belirterek Trump yönetimini terör örgütüne destek vermekten vazgeçirmeye çalışıyor. Ancak ABD'nin PKKYPG'ye desteği Türk-ABD ilişkilerinde geri dönülmesi hayli zor olacak bir tarihi kırılmaya sebebiyet verecek nitelikte. Tartıştığımız, 1990'larda Çekiç Güç'e bağlı uçakların PKK'ya mühimmat attığı yönündeki iddialar değil. Washington, Türkiye'nin 1984'ten beri mücadele ettiği terör örgütünü, bir maske altında açıktan "devletleştiriyor." Bu durumun yarattığı ABD karşıtlığı AK Parti Hükümeti'nin de yönetebileceği sınırları şimdiden aşmış durumda. MHP lideri Bahçeli'nin "İran ile işbirliği yapalım" çağrısı yapması gidişatın sadece ilk tezahürü. Bütün tepkilere rağmen YPG'ye desteğini ileri aşamaya taşıyan ABD, Türkiye'yi PKK- YPG'ye bakışında politika değişikliğine zorluyor. Türkiye'ye saldırmadıkça YPG öncülüğündeki SDG'yi Suriye'nin kuzeyinde kabullenmesini istiyor. Tıpkı Kuzey Iraktaki bölgesel yönetim gibi. Halbuki Barzani-Talabani yönetimi Türkiye ile bir çatışma konumuna hiç gelmedi. Oysa PKK Türkiye'nin bekası ve bütünlüğü için varoluşsal bir tehdit. Ayrıca, ABD'nin YPG bölgelerinde "yerel yönetim" kurması Rusya'nın bu örgütü Astana-Soçi süreçlerine dahil etmesini de icbar etmeye yönelik bir hamle. Bu durumda Türkiye'nin önünde üç seçenek var: 1- YPG terör koridorunu "Irak sınırına kadar temizleme" kararlılığını sürdürmek. Afrin ve Menbiç başta olmak üzere YPG'nin var olduğu yerlere kısa vadede müdahale etmenin yollarını aramak. Nitekim Erdoğan dün, "bize düşen bu terör ordusunu doğmadan boğmaktır. Harekât her an başlayabilir" dedi. 2- ABD koruması altındaki YPG bölgelerini çeşitli şekillerde istikrarsızlaştırmak. Aşiretler ve ÖSO güçlerinin seferber edilmesinden YPG liderlerinin hedef alınmasına kadar... Sünnileri YPG ile uzlaştırmaya çalışan ABD politikası başarısızlığa uğratılmalı ve uzun vadeli bir yıpratma savaşına hazır olmak gerekir.

3- Türkiye'ye saldırmadıkça, meşruiyetini de kabul etmeden, YPG'nin varlığına müsaade etmek. Türkiye kamuoyunun son seçeneği kabul etmeyeceği açık. Diğer seçeneklerde ise yapılması gereken belli.

SABAH – Hilal KAPLAN

Şu Afrin Meselesi..

Yaklaşıyor yaklaşmakta olan. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Afrin'e operasyona dair verdiği demeçlerden bahsediyorum. Satırbaşları şöyle: "Afrin'deki teröristler teslim olmazsa, orayı da başlarına yıkacağız. Öyle veya böyle, biz bu fitne çukurunu kapatmaya kararlıyız. Çapulcuları Allah'ın izniyle, bir haftayı bulmaz, nasıl darmadağın edeceğimizi görecekler." Muhtemelen CHP'nin terör sevici yeni İstanbul İl başkanı başta olmak üzere CHP ve daha YPG hakkında kayda değer bir görüşünü duyamadığımız, profilindeki 'milliyetçi' ibaresini sildiği için tavrından emin olamadığımız Akşener'in İyi Partisi de rahatsız olabilir. Bu arada HDP'nin rahatsızlığı had safhada olsa gerek ki, parti sözcüsü Ayhan Bilgen, ikinci seferdir Afrin konusunda Türkiye'yi tehdit ediyor. Verdiği bir demeçte şöyle diyor mesela: "Türkiye'nin güvenliği bunu gerektiriyor" diyorlarsa, Erdoğan şundan emin olsun ki 15 Temmuz'un bir benzerini başka bir çevre kendisi için hazırlıyordur. Afrin de sadece bunun bir önüne uzatılmış havucu olabilir." 15 Temmuz'un bir benzerini düşünen varsa, bunu düşünenlerin ve Bilgen'in 'havuç-sopa' metaforunu daha dikkatli kullanmayı öğrenecekleri kesin. Türkiye'nin ise en uzun kara sınırı boyunca ordulaştırılmaya çalışılan Suriye'deki PKK tehdidini er veya geç bertaraf edeceği de Allah'ın izniyle kesin. Dün ajanslara düşen bir iddia ve bir haberden bahsetmek, mevzuun önemini anlamakta faydalı olabilir. İlki, ABD'nin YPG'ye Afrin'de kullanılmak üzere, omuzdan havaya kısa menzilli füze sistemi olan 'manpad' verdiği iddiasıydı. Yüksek irtifada seyreden F-16'larımız ve gelişmiş teknolojiye sahip SİHA'larımız için çok risk teşkil etmese de bunun ABD'nin Türkiye'yi ne kadar 'gözden çıkardığı'nın bir işareti olarak yorumlamak mümkün. Diğer önemli gelişme ise, ABD'nin, Irak ve Suriye sınırı boyunca, 30.000 kişilik bir 'sınır güvenliği birimi' oluşturmaya başladığını açıklamasıydı. Çoğunluğunu PKK'lıların oluşturduğu ABD

güdümlüdeki çapulcular, bizim sınırlarımızın ötesinde 'güvenlik' sağlayacaklar mı?

"Afrin'e girmezsek, Türkiye'ye girmeye hazırlanıyorlar" diye düşünmek yanlış mı olur?

28 Şubat Mağdurlarına Özgürlük!

Cihad Özbolat, babasının vefatından bir sene sonra, henüz 20 yaşındayken gözaltına alınmıştı. Gözaltına beraberce alındığı kişi, şahadetinden sonra bile hakkındaki davası devam eden 15 Temmuz şehidimiz Halil Kantarcı idi. İdamı istendi Cihad'ın; FETÖ'cü savcı Zekeriya Öz tarafından! Cihad, 23 yıldır içeride ve 28 Şubat zulmünün yol açtığı mağduriyeti hâlen devam eden biri olarak özgürlüğüne kavuşmak ve adilce yeniden yargılanmak istiyor. Hakkındaki davayı Yargıtay delil yetersizliğinden bozmuştu. Kendisini alan karakol yetkilileri bile sonradan iddianın arkasında duramamıştı ama FETÖ'cü savcı Öz idam istedi ve hâkim kâlemini kırdı. Cihad ve onun gibi 28 Şubat'ın gadrine uğrayanlara özgürlük talebimizin duyulacağını ümit ediyorum.

SABAH – Mahmut ÖVÜR

CHP'de 'Lobiciler-Yerli' Savaşı Mı?

Tartışmalı, kavgalı ve çok hesaplı CHP İstanbul ilçe kongrelerinden sonra il kongresi de yapıldı. Beklenen klasik gerginlik ve yer yer kargaşa yaşansa da asıl dikkat çeken sürprizlere gebe bir kongre olmasıydı. İki aday yarıştı. Mevcut il başkanı Cemal Canpolat ve Dr. Canan Kaftancıoğlu... İstanbul İl Kongresi'ni ilginç kılan da bu iki isim etrafında şekillenen gruplaşmadı. İstanbul önemliydi ve bu yüzden genel merkezde siyaset yapan genel başkan dahil bütün siyasi aktörler pozisyon aldı.

CHP İstanbul kongresine giden sürecin öne çıkan unsuru "Alevilik" görünse de asıl kavganın, "lobiciler" ve "yerli" olanlar arasında yaşandığı ve bunun da aynı zamanda Kılıçdaroğlu'nun son dönemde FETÖ eksenli, dışarıya mesaj veren ve 2019'a yönelik sert siyasetine de bir tepki olduğu söyleniyor.

Tam da bu yüzden CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu bir süredir ısrarla "Alevi" algısını yıkmak üzerinden yeni bir çıkış planlıyordu. Kaftancıoğlu bu projeyi hayata geçirmek için devreye sokuldu. Kilit isim ise eski il başkanı Oğuz Kaan Salıcı'ydı.

Salıcı'nın olası bir genel başkanlık için hazırlandığı, hatta yabancı misyon temsilcileriyle sık sık görüştüğü söyleniyor.

Kaftancıoğlu, Salıcı'yla birlikte DİSK çevresinde oluşan 10 Aralık Hareketi'nden geliyordu. CHP yönetimi onu, Karadenizli, kadın ve "makul" isim diye pazarladı ama uçlarda dolaşan solculuğu ve radikalliğiyle Eren Erdem'e bile taş çıkartacak cinstendi. CHP geleneğinden gelmeyen, 1915'te yaşanan Ermeni olaylarına "soykırım" diyen, HDP ile ittifakın öncülüğünü yapan bir isimdi.

Dünden beri sosyal medyada dolaşan tweet'lerinde de görüldüğü gibi iktidarla rekabeti ısrarla "düşmanlaştıran" bir siyasi akla sahipti.

Bu ölçsüzlük CHP'nin en radikal siyasi aktörlerini bile korkutuyordu. Onlara göre Kaftancıoğlu, dış güçlere "Saray düşmanlığı" ile içeriye de "Alevi Düşmanlığı" ile mesaj veren radikal bir aktivistti. Böyle bir siyasi aktörün CHP İstanbul'un başına gelmesi sadece diğer partileri değil, daha çok CHP'lileri kaygılandırıyor. Bu sonucun müsebbibi de bizzat CHP lideri Kılıçdaroğlu'ydu. Kılıçdaroğlu, yerel yönetimlerden sorumlu yardımcısı Seyit Torun aracılığıyla bütün belediye başkanlarını, milletvekillerini hatta delegeleri aratarak seçimin alınmasını istemişti. Bununla da kalmayarak kongre günü salona "mor kravatla" girerek Kaftancıoğlu lehine delegelere mesaj vermeyi bile hesaplamıştı. Sonuç, 325'e 318...

Yani 7 oy farkla küçük bir başarı elde edilmiş ama parti de ikiye bölünmüştü.

Aleviler Parya Olmayacak

Belki de asıl ilginç olan bu bölünmede pozisyon alan siyasi aktörlerdi. Kaftancıoğlu'nu Kılıçdaroğlu, yardımcılarını Özgür Özel, Veli Ağbaba, Seyit Torun, İstanbul'un 12 belediye başkanı, 20'ye yakın milletvekili hatta her taşın altından çıkan Erdoğan Toprak destekliyordu.

Canpolat'ı ise sadece Engin Altay, Muharrem İnce, Gürsel Tekin, Sezgin Tanrıkulu, Gamze İlgezdi, Eren Erdem, Dursun Çiçek, Tuncay Özkan, görevden alınan Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi ve 21 ilçe başkanı destekledi. Şimdi akıllara takılan soru şu: Acaba bu klasik bir koltuk savaşı mı yoksa yukarıda sözünü ettiğimiz dış güçlerle ilgili "lobicilere" karşı yeni bir siyasi ayrışmanın başlangıcı mı?

Neresinden bakarsanız bakın bu siyasi ayrışmayı şimdilik bir yere oturtmak zor. Ama şu bir gerçek; CHP çok daha ölçsüz ve sert bir noktaya savruluyor.

Bu durdurulabilir mi bilinmez ama kaybeden CHP'lilere göre, bundan sonra ne örgüt ne de Aleviler kimsenin paryası olmayacak?

STAR – Ahmet KEKEÇ

Kobani’ci Canan Neden FETÖ’den Rahatsız Değil?

İfade (“**Kobani’ci**

Canan” ifadesi) **Perinçek** grubunun gazetesine aittir... CHP İstanbul İl Başkanı **Canan Kaftancıoğlu**’nun PKK muhibbi olduğunu anlatmaya çalışıyorlar.

Böyle midir?

Canan Hanım buna bir cevap bulacaktır elbette. Kobani’de **DEAŞ**’a karşı yürütüldüğü söylenen “**mücadele**”, demek ki vaktiyle Canan Hanım’ı da heyecanlandırmış.

Kimler heyecanlanmamıştı ki?

Devrim’in ayak sesleri Kobani’den *doğru* (*Türkiye’yi de içine alacak biçimde*) tüm bölgeye yayılacak, özgür kantonluklar Amerikan bayraklı devrimcilerin gözetiminde bağımsız PKK devletine dönüştürülecekti.

Bu arada, saray maray kalmayacaktı.

Erdoğan da ait olduğu yere postalanacaktı.

Ne güzel rüya...

Kobani’de cani **DEAŞ**’ı püskürtenler **Rakka**’da ne yaptılar peki?

Ne yapacaklar? Cani **DEAŞ**’la anlaştılar.

Daha doğrusu, cani **DEAŞ**’a yol verdiler; militanların sağ-salim tahliye edilmesini sağladılar.

Muhtemelen devrimci, muhtemelen anti-emperyalist Canan Hanım, emperyalist Amerika’nın gözetiminde yürütülen bu tahliye işlemini nasıl karşıladı? **DEAŞ**’a yol verilmiş olmasını devrimci ruhunda nasıl telif etti?

Bunları bilmiyoruz.

Bildiğimiz şu:

Canan Hanım, “**bir hekim ve anne olarak, bugüne kadar terörü ve terör örgütlerini hep lanetlemiş.**” Kendi ifadesi...

DEAŞ’ı lanetlediğini biliyoruz.

PKK’ya karşı bir sözü olmuş mu bugüne kadar?

PKK’nın patlattığı bombaları lanetlemiş mi?

PKK’dan neşet etmiş

ve “**emperyalist**” Amerika’nın yolladığı 4 bin tır dolusu silahla bölgede “**terör**

kuşağı” oluşturan (*üstelik sağda solda Amerikan bayrağı dalgalandıran*) **PYD/YPG**’yle ilgili bir itiraz cümlesi kurmuş mu?

DHKP-C hakkında ne düşünüyor?

Bilmiyoruz.

Çünkü Canan Hanım’ın “**terör**

örgütleri” listesinde bu örgütler bulunmuyor.

Kobanici Canan Hanım, aynı zamanda bir **Mustafa Kemal** karşıtı.

Olabilir.

Daha doğrusu, bunu nakısa (*ya da suç*) saymamak lazım...

Mustafa Kemal’i sevmek, onun doğrularını temellük etmek zorunda değil.

Fakat CHP’de iş tutan bazı “**endişeli**

modernler”, bu durumdan oldukça endişeli.

Dün, **CHP**’ye yakınlığıyla bilinen bir televizyon kanalında, durumu masaya yatıran bir muhavere izledim... İki kişi, oturmuş, Canan Hanım’ın, “**Mustafa Kemal’in askerleriyiz**

sloganını beğenmiyorum, militarizm

kokuyor” sözünü eleştiriyor. Oysa CHP,

kendilerini “**Mustafa Kemal’in**

askerleri” gören yığınların partisymiş. Bu

slogandan rahatsız olmak da nerden icap etmiş?

Canan Hanım ne yapmaya çalışıyormuş? Vs...

Mustafa Kemal’in askerleriyle Canan Hanım

arasındaki münakaşaya dahil edecek halimiz yok.

Çözsünler meselelerini.

Daha doğrusu ne halleri varsa görsünler.

Beni, daha çok, Kobani’ci Canan’ın **FETÖ**

karşısındaki soğukkanlılığı

ve “**tavırsızlığı**” ilgilendiriyor.

Darbe gecesi şöyle bir paylaşımda

bulunmuştu: “**Tekbir getirerek, boğaz**

keserek mi demokrasi mücadelesi verilir?

İnanmışınız Allah’ınız sizin de belanızı

versin.”

Sen **FETÖ**’nün darbe girişimini görme, 250

insanımızın katledilmesi karşısında kını

kıpırdatma, Meclis’in bombalanmasını sorun

yapma, sonra kalk “**tekbir**”e laf et

ve “**Allah’ınız**” diyerek, kendi münkir pozisyonun

üzerinden insanlara (*darbeyi bastıranlara*)laf

yolla...

Hazır konu açılmışken soralım hanımefendiye:

Kim boğaz kesti? Kaç kişinin boğazı kesildi?

Köprüde ne oldu?

İsim ve vaka istiyorum.

FETÖ iddianamelerine baksaydı, köprüde 36

kişinin hayatını kaybettiğini, bunlardan 34’ünün

sivil vatandaş, ikisinin güvenlik görevlisi

olduğunu, ölenler arasında bir tek darbecinin bile

bulunmadığını görecek.

Darbeyi bastıranlara “**inanmadığı**” Allah adına

bela okuyan Canan Hanım, neden bugüne

kadar **FETÖ** hakkında şöyle oturaklı bir tel’in

cümlesi kurmadı?

Bunu da “**hususen**” cevaplamasını istiyoruz!

STAR – Fadime ÖZKAN

CHP-Çapulcu İttifakı

Hafta sonu yapılan kongrede CHP İstanbul İl Başkanlığına, yedi oy farkla (Kaftancıoğlu 325-Canpolat 318) Birleşik Haziran Hareketi Sekreteryasından Canan Kaftancıoğlu seçilmiş. Birleşik Haziran Hareketi de ne diyecek olanlar için hatırlatalım. 2013 yazında ağaç bahanesiyle başlatılan ve Mısır darbesi gibi sonuçlanması için yabancı medyanın ve küresel güçlerin tüm gücüyle desteklediği çapulcu hareketi yayma amacı taşıyan şeyin adı.

Bir müddet ne yapıyorlar diye uzaktan takip etmişliğim var bu oluşumu. Devam eden yazlarda, bilumum aylarda halk yeniden sokaklara çıksın, kaldırım taşlarını söküp ortalığı ateşe versin diye uğraşıp durdular. Olmadı. Bir şeye itiraz etmekle kendi şehrinin ülkesini ateşe vermek arasındaki farkın farkına varan Gezi çoğunluğu onlara uymadı.

Lakin CHP uydu. Gezi sosyolojisini CHP tabanı oluşturmuş olsa da ne en yakın seçimlerde ne sonrakilerde CHP oyu zerre artmadı. Yine de Gezi'de yeraltından yerüstüne çıkan ne kadar örgüt, fikir, karanlık figür varsa, Kılıçdaroğlu CHP'sinde kendine yer buldu, himaye gördü. Terör örgütleriyle hedef ve söylem ortaklığı yapabilen, muğlak bir zeminde Türkiye karşıtlarıyla sık sık buluşan CHP için durum netleşiyor aslında.

Siyasi kariyerinin Gezi'den ibaret olduğu anlaşılan Canan Kaftancıoğlu'nu tanımak için altına imza attığı Birleşik Haziran metinlerine ve sosyal medyada kendi eliyle paylaştığı görüşlerine baktığımızda da aynı sonuç çıkıyor karşımıza. Birlikte yaşadığı toplumu tanımayan, tanımadığı gibi halkın değerlerine hakaret etmeyi marifet sanan, kentin solcusu eylemselliğiyle iktidarı değiştireceğini zanneden ve asıl kötüsü, terör örgütlerinden medet uman bir anlayış... Utanç verici.

CHP il teşkilatına başkan seçildikten sonra Kaftancıoğlu'nun sosyal medya paylaşımları kamuoyunun dikkatini çekince görüldü vaziyet. Anında İstanbul Savcılığı hakkında "PKK ve DHKP-C propagandası", "Türkiye Cumhuriyeti

Devletini ve kurumlarını aşağılamak" ve "Cumhurbaşkanı'na hakaret" suçlarından soruşturma başlattığını duyurdu.

15 Temmuz gecesi işgal girişimini durdururken can veren şehitlere, elini kolunu kaybeden gazilere, insanları aynı duyguda birleştiren ezana ve aslında bu büyük özveriye yönelik inanılmaz bir kin ve aşağılama var yazdıklarında...

PKK ve DHKP-C terörüne bahane buluş, devleti seri katil ilan ediş. HDP'nin terörden yargılanan eş başkanlarını taklit ediş. Tank paletlerinin, zırh delen kurşunların hedefindeyken tekbir getiren insanlara DEAŞ iftirası atış...

İşlediği nefret suçu ve terör övgüsü apaçık. Hal böyleyken bile hiç komik olmayan bir iddia üretebildi çapulcu destekçileri. Devlet ve AK Parti Kaftancıoğlu'nun şahsında çapulculardan ve kadınlardan o kadar korkuyor ki yargıyı hemen peşine takmıştı, filan...

HDP sempaticanı olduğu da görülüyor Kaftancıoğlu'nun ama tabii bu, CHP'yi ilgilendirir. Zaten CHP çoktandır Atatürkçülerin, laik vatanseverin partisi değil. Türkiye karşıtı ne kadar terör örgütü, illegal yapı, yabancı istihbarat uzantısı varsa CHP'de.

Haziran hareketiyle ittifakın CHP'ye getireceği oy olmadığı ortada oysa. FETÖ ve PKK destekçiliği de oy kazandırmamıştı CHP'ye. Terör örgütlerinin söylem-eylem olarak nüfuz ettiği, adam yerleştirdiği dönemde yüzde 25 olan CHP oyu yüzde 26 olmadı. Bundan sonra da olacak değildir.

Peki, bu nasıl bir tercihtir? AK Parti ile MHP, milli mutabakat adını verdiği ittifakı hukuki temellere kavuştururken ve Türkiye'yi bu güçlü ve meşru birleşmenin kuvvetiyle şu zorlu konjonktürden selamete çıkarmayı planlarken ülkenin ana muhalefet partisi neden bir yeraltı örgütü gibi kaosa, yıkıcı, bölücü olana yatırım yapıyor? Ulusalci Kemalistlerin oyları Akşener'e gitsin diye mi? 7 Haziran'dan beri süren HDP ittifakını içerden örülsün diye mi?

Henüz bilmiyoruz. Ama bu toplaşmadan iktidar değil kaos çıkacağını öngörebiliyoruz.

STAR –

Mustafa KARTOĞLU

Afrin'in önemi Peled'in çılgılığı

Suriye'nin Afrin bölgesi Hatay ile Kilis arasında kalıyor.

Terör örgütü PKK/YPG'nin 'kanton'larından biri. Örgüt, ABD'nin hava gücü ve silah desteğiyle Kobani'den Afrin'e bütün Türkiye sınırını kuşatmayı hedefledi.

"Türkiye DEAŞ'a destek veriyor" karalama kampanyası; Kobani olayları, çukur terörü; polis, yargı ve ordudaki FETÖ yapılanmasının 17/25 Aralık ve MİT TIR'ları operasyonları; Rusya ile uçak krizi; 15 Temmuz darbe girişimi bu süreçte oldu. Türkiye müdahale edemedi, PKK/YPG Fırat'ı geçti.

Türkiye, ancak TSK'nın darbecilerden temizlenmesinden sonra ve ABD yerine Rusya ile uzlaşarak Ağustos 2016'da Fırat Kalkanı ile terör koridorunu kesebildi.

Rusya ve İran'la birlikte Astana Barış Süreci'ni başlattı; güneydeki İdlib'de de çatışmasızlık ilan edildi.

Bu kez de, İdlib'den Rusya'nın kullandığı Hmeymim Üssü'ne silahlı insansız hava aracıyla saldırı düzenlendi. Suç tam Türkiye'nin üzerine yıkılacaktı, ki Cumhurbaşkanı **Recep Tayyip Erdoğan** Rusya lideri **Vladimir Putin**'le görüştü ve Putin, "Bu işin arkasında Türkiye yok, kimler olduğunu, nasıl bir provokasyon peşinde olduklarını biliyoruz" dedi.

Amaç Türkiye'yi İdlib'de Rusya ile karşı karşıya getirmek, Afrin operasyonunu önlemektir.

Bu provokasyon, Suriye Devlet Başkanı **Beşar Esad**'ın PYD'yi 'hain' ilan etmesinin ardından geldi.

PKK/YPG ise Fırat Kalkanı bölgesini Fırat kıyısındaki Cerablus'tan ve Afrin'den taciz etmeyi sürdürdü, sürdürüyor.

Amanos Dağları'ndan Hatay'a yönelik terör saldırıları Afrin'den yönetiliyor.

Türkiye yine ABD'yi uyarıyor.

ABD ise PKK/YPG ilişkisi uluslararası kamuoyunda iyice anlaşılınca YPG'nin adını 'Suriye Demokratik Güçleri/SDG' olarak değiştirdi, "DEAŞ yenilince verdiğimiz silahları geri alacağız" dedi.

Ancak iki önemli gelişme ABD'nin yalanlarını açığa çıkardı: SDG Sözcüsü **Talal Silo**, örgütten kaçarak Türkiye'ye sığındı ve "SDG YPG'dir, yönetim PKK'dadır. SDG bir tiyatrodur. Araplar

çok azdır. Zaten Rakka operasyonunda ölenlerin yüzde 80'i Araplardır" dedi.

İngiltere resmi yayın kurumu BBC, 14 Kasım 2017'de "Rakka'nın kirliliği" başlıklı bir özel araştırma yayınladı: "250 IŞİD militanı ve aileleri, ABD-İngiltere öncülüğündeki koalisyon ile SDG ortak operasyonu ile Rakka'dan güvenli bir şekilde tahliye edildi. Aralarında örgütün önde gelen militanları ile çok sayıda yabancı savaşçı da vardı."

Şimdi ABD, bu SDG'yi 'sınır güvenlik gücü' olarak yapılandırıyor.

PKK/YPG'liler Türkiye sınırında, onların yönetiminde Arap ağırlıklı gruplar Rusya'nın kontrol ettiği batı sınırında konuşlanacak. A.A'nın haberine göre, "ABD'nin verdiği cihazlar ve eğitimlerle Türkiye'nin sınır karakollarını dinlemeye başladılar" bile.

ABD inkar etse de tablo açık: Washington PKK'yı ordulaştırıyor!

DEAŞ'a karşı koalisyonun iki büyük ortağı İngiltere ve Türkiye'ye rağmen...

Dışişleri Bakanlığı, ABD'yi yine uyardı ve "Biz de koalisyonun üyesiyiz ve bize sormadınız" dedi. Ama Washington'da kimlere sorulduğunu dün öğrendim.

İsraili yazar, aktivist **Miko Peled**'den.

Dedesinin İsrail'in kuruluş bildirgesinde imzası var, babası İsrail ordusunda general, kendisi de bir süre subaylık yapmış. Kendi deyimiyle 'siyonist' olarak yetiştirilmiş.

Filistin gerçeğini fark ettiğinde dünyası değişmiş. 'Vicdanlı Bir İsrailinin Çılgılığı: Generalin Oğlunun Gözünden Kudüs' başlıklı bir konferans verdi dün Ankara'da.

Yazı konusuyla ilgili bilgiyi de ondan aldım:

"Erdoğan, Trump'ın pervasızca aldığı Kudüs kararına karşı susmadı, sorumluluk sahibi, ölçülü ve net bir tavır sergiledi. Neden dünyanın kalanı Türkiye gibi konuşmuyor?"

Şimdi Trump, Türkiye sınırına SDG'li 30 bin savaşçı koyacak. İsrail'in Beyaz Saray'da ajanları, çalışanları var. Bu kararın arkasında da onların olduğundan şüphem yok."

Miko Peled'i Washington'da da üniversite açan Bahçeşehir Üniversitesi getirdi Ankara'ya.

Üniversitenin Kurucu Başkanı **Enver Yücel**, Kudüs konferanslarının ilkinin Washington'da yaptıklarını hatırlatırken, "ABD'de de üniversitemiz var ama kurucusu Türk olan bir üniversite" vurgusunu yaptı.

Bugünlerde daha fazla bir anlamı var bunun.

Miko Peled'in konferansla aynı adı taşıyan kitabı yakında Türkçe yayınlanacak.

MİLLİYET- Cemil ERTEM

Uyduruk İktisat Yerle Bir Olurken...

Türkiye ekonomisi, 2017 yılı sonu itibarıyla hem çok önemli bir dönüm noktasına hem de çok önemli bir fırsatın eşliğine geldi. 2017 yılı ve bu yıl sağlanan büyüme, ileride Türkiye iktisat tarihini yazacaklar için, bir çıkış yılı olarak anlatılacaktır. Bundan eminim. Çünkü bu yıl, belki de ilk defa banka sistemi, ihracatı, sanayiye daha çok desteklemek, kaynaklarını tüketim yerine üretim alanına yönlendirmek için çaba harcadı ve yıl itibarıyla yüzde 22'yi geçen kredi genişlemesinde kurumsal ve ticari kredi oranları önemli bir paya sahip oldu. Öte yandan, 2017 yılı, mali sistemin düzenlenmesi konusunda çok önemli çalışmaların yapıldığı, adımların atıldığı bir yıl oldu. Bu çalışmaların karşılığını bu yıl almaya başlayacağız. Banka ve finans sistemini ayakları üzerine oturtacak, sermaye piyasalarını, sanayiye destekleyecek derinliğe ulaştıracak reformlar ve adımlar da 2017 yılının devamı olarak bu yıl gündeme gelecek. Tabii ki 2017 yılında atılan en önemli adım Kredi Garanti Fonu (KGF) uygulaması oldu. Esasında bu uygulama, kendi çapı ve etki alanı dışında da yeni bir büyüme ve kalkınma hikâyesini ama en önemlisi umudunu yaygınlaştırdı ve devletten beklentileri yukarı çekti.

Tam şimdi, yani 2018 yılının ilk aylarında önümüze düşen, sanayi ve istihdam verileri bu umudun ve beklentinin sonucu olarak da elde edilmiş verilerdir. Dikkat ederseniz, sanayi ve ihracatla ilgili, işsizlik dahil, tüm veriler beklentilerin üzerinde geliyor. Örneğin, dün gelen Ekim 2017 istihdam verisi, beklentinin üzerinde -mevsimsellikten arındırılmış- bir istihdam artışını gösteriyor. Sanayi üretimi, kapasite kullanım oranları da işsizlikteki bu hızlı düşüşün sanayi odaklı olacağını bize gösteriyor. Dolayısıyla, 2017 yılının üçüncü çeyreğinden sonra dördüncü çeyrek büyümesi de ihracat ve sanayi odaklı bir büyümeyi destekleyen artışı bize gösterecek ve 2017 yılı büyümesinde Türkiye yüzde 7 seviyelerini yakalayacak.

Size bir soru...

Tam burada şu soruyu sormamız gerekiyor: 2017 yılının ilk çeyreğinde, hem enflasyonun hem de işsizliğin bir arada arttığı, bu çerçevede, durgunluk ve fiyat yükselişleri girdabında sürüklenen bir stagflasyon karanlığı ihtimalinden hızla çıkarak, bu parlak büyüme sonucunu nasıl elde ettik?

Bu stratejik, hatta bana göre, tarihi sorunun cevabı şu: Türkiye, tam bu zamanda, eski ezberleri tekrar etmekten vazgeçti ve kendi potansiyelini harekete geçirecek adımları atmaya başladı. Merkez Bankası, finansal istikrar dışında, istihdamı da gözetken çok yönlü bir patikaya geçti. Banka sisteminin kredi iştahını doğru bir şekilde yukarı çekecek düzenlemeler ve kredi garanti sistemlerinin adımı atıldı ve hızla uygulanmaya başladı. KGF, bu anlamda yalnızca Hazine kefaleti üzerine bina edilmiş bir destek değildi.

Popülist, kriz tehlikesini geçici olarak, halının altına süpürme operasyonu hiç değildi. Tam aksine, KGF uygulamasına karşı çıkan ve iktisat “bilgilerini” ponzi finans kurumları pratiklerinden edinmiş, sözüm ona “liberal” çevreler, yıllardır krizleri geciktirmek için palyatif finans cambazlıklarını, kemer sıkma politikalarını bize reform diye sattılar. Ve bunların bu yanlışları, her zaman krizleri üstümüze katlayarak yıktı.

KGF ile bunların tüm ezberleri bozuldu. Banka sistemi, çok düşük bir Hazine kaldıraç oranı ile sanayiye ve ihracatı, piyasa koşulları içinde, yoğun olarak destekledi. Çünkü bu, banka sisteminin de aktif yapısını ve sermaye yeterlilik oranlarını yukarı çekiyordu. “Yıllardır bankalar yüksek faizle Hazine kâğıdı alır ve riski atomize ederek, yüksek faizle tüketici finanse eder. Bu piyasanın kuralı o zaman kamunun finansmanı için de, finansal istikrar için de, hatta cari açık için de, faizleri yüksek tutalım, kredileri aşağıya doğru genişletmeyeyim, enflasyon olur” tezleri yerle bir oldu. Öte yandan, rahatı yerinde, kârları en tepede, kredileri istediğine veren, istemediğine vermeyen bazı bankalar da bu yeni adımlardan ve KGF den rahatsız oldu.

Hemen “Biraz duralım, soluklanalım, nereye gidiyoruz?” demeye başladılar.

Hangi enflasyon?

KGF'nin enflasyon yarattığını yaymaya başladılar. Hatta şimdi bile bu uygulama 2017 enflasyonunun nedeni biraz duralım diye en üst perdeden konuşuyorlar. İşte size bu sayfadaki grafik bunların nasıl yalan söylediğini ortaya koyuyor. Grafikte KGF'ye kadar ÜFE ve TÜFE enflasyon çıkışlarını görüyorsunuz. Türkiye'de enflasyonun katılığının en önemli göstergesi olan ÜFE'nin, sanayiye desteklemeden önce nasıl yukarı tırmandığı ve şimdiki enflasyonun ana kaynağı olduğu öyle belli ki... Mart 2017'ye kadar ÜFE çok sert bir çıkış gösteriyor ve piyasa koşulları elverdiğince, yani üretici rekabet etmediği alanlarda, bu çıkışı TÜFE'ye yansıtıyor ve enflasyon Mart-2017 itibariyle yukarı sürüklenmeye başlıyor. Burada TCMB'nın da yapacağı bir şey yok. Bunların dediği gibi radikal faiz artırsa durum daha da vahim olacak; çünkü enflasyon arz tarafında ve daraltıcı önlemler ancak gelmekte olan resesyonu yukarı çeker.

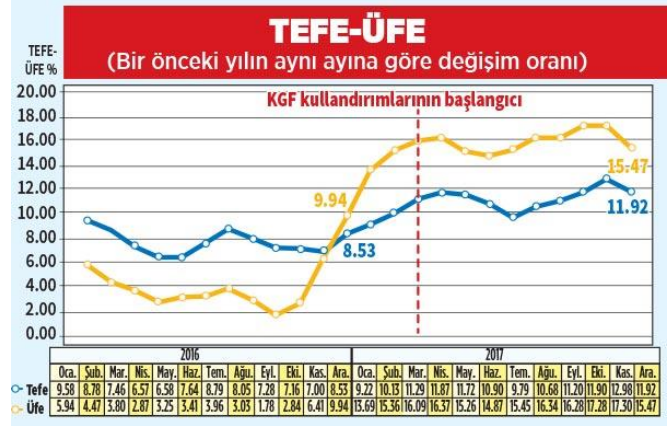
Bu tablo karısında “bunların” dediklerinin tam tersini yaptık ve KGF'yi devreye sokarak hem reel sektörü hem de banka sistemini destekledik. Bundan sonra enflasyonun hızlı çıkışı durdu. Hem mali hem de emtia piyasaları ve para piyasası sakinleşti ve üretim potansiyelini ortaya çıkararak bir istikrar ve büyüme ekonomiyeye hakim oldu.

Esasında KGF'ye olan öfkeleri, bir yerde de, bu uygulamanın onların tüm uyduruk, sözüm ona “liberal” tezlerini yerle bir etmesindedir.

Doğru bir kredi genişlemesinin ve piyasaya bu yolla para vermenin enflasyon yaratmayacağı, orta ve uzun vadede, tem aksine enflasyonu aşağıya çekeceğini göstermiş olduk. Öte yandan, bu tür desteklerin rekabeti ve ihracatı yukarı çektiği oranda, orta ve uzun vadede cari açığı iyileştireceğini de görmüş olduk.

Dolayısıyla, bunların uyduruk iktisadını da yerle bir ettik, Türkiye'yi büyütürken...

Şu günlerde bu uyduruk iktisat söylemlerini bize yıllardır dayatan ABD'nin Türkiye'yi siyasi ve askeri kuşatma planlarının da yerle bir olduğunu görüyoruz. Tesadüf mü; değil tabii ki...

MİLLİYET – Nihat Ali ÖZCAN

Afrin'e Dair -1-

ABD ordusu, otuz bin kişilik sınır koruma birliği kurarak SDG'ye (siz onu PKK/PYD okuyun) askeri, idari ve siyasi kapasite kazandırıyor. Her ne kadar iddialar DAES militanlarının hareketlerini engellemek olsa da Suriye parçalanmaya bir adım daha yaklaşmış görünüyor. En iyi ihtimalle de egemenlik gruplar arasında paylaşılacaktır. Haliyle Irak ve Suriye'de başlayan politik ve askeri süreç öngörülemez sorunlar ve sonuçlara yol açacaktır. Sadece Irak ve Suriye'nin yanı sıra bölgenin diğer ülkeleri ve Türkiye'de bu kaostan etkilenecektir. Türkiye, bekasını tehdit eden bu gelişmelere, haklı olarak, tepki göstermektedir. Diplomatik alanda itirazlarını dile getirmekte, en üst düzeyde görüşlerini kamuoyuyla paylaşmaktadır. Askeri alanda ise Afrin'e müdahaleden söz edilmekte ve askeri hazırlıklar sürmektedir.

Böylesine karmaşık bir ortamda ilk yapılması gereken hedefler ve araçlar konusunda iyi düşünmek, duygusallıktan, popülizmden uzak durmaktır. Özellikle de düşmanın muğlak, hedeflerin ucunun açık olduğu koşullarda. Askeri harekât, siyasi, askeri, ekonomik ve psikolojik sonuçları muğlak, bedeli öngörülemeyen bir seçenektir. Bu nedenle politik hedefler açık ve net olmalıdır. Başka bir ifadeyle, askeri harekât sınırlarına ulaştığında,

hangi politik sonuçların gerçekleşeceği iyi hesaplanmalıdır. Eğer Afrin'den söz ediyorsak, askeri harekâtın nasıl bir siyasi hedefi/hedefleri gerçekleştireceğini başlangıçta öngörmek gerekir. Örneğin, Afrin'in askeri olarak kontrol altına alınmasıyla Suriye'de hangi siyasi gelişmenin elde edileceği veya ABD himayesindeki PKK'nın hamlelerinin nasıl sınırlanacağı öngörüle-bilmelidir. Afrin, konumu ve ölçeğiyle taktik bir hedeftir. Türkiye, tüm itirazlara rağmen bedelini ödeyerek burayı kontrol altına alabilir. Ancak, Afrin'in askeri olarak ele geçirilmesi Suriye'deki politik gelişmelerin genel gidişatına stratejik ölçekte etki edemez. Tersine, Suriye'nin bölünmesine zemin hazırlayabilir. Dolayısıyla, iç ve dış politika da getirisi tartışmaya açıktır. Afrin'in TSK tarafından kontrol altına alınması, askeri açıdan bakıldığında PKK için stratejik bir kayıp değildir. Hamle ABD ve PKK/PYD'nin planlarını ciddi manada sekteye uğratmaz. Tersine, müzakerelerin sürdüğü, SDG ordusunun kurulduğu, Türkiye'nin seçime gittiği bu süreçte Afrin harekâtı, ABD ordusu için Türkiye'yi meşgul edecek, canının sıkacak bir fırsat alanı olarak görülebilir. Özellikle hava sahasının kapatılması, elektronik harp uygulamaları, tanksavar ve alçak irtifa hava füze sistemlerinin PKK/PYD'ye verilmesi, TSK'nın faaliyetleri hakkında istihbarat sağlanması, nereden geldiği belli olmayan saldırılar, uluslararası propaganda ve terör eylemlerinin Türkiye içlerine yaygınlaştırılması şimdilik akla gelenler. Türkiye, Afrin harekâtının olası siyasi sonuçlarını abartmadan, Suriye'nin toprak bütünlüğünü önceleyen politik vizyonla hareket etmeli. Nitekim koşulla, bunun mümkün olduğunu, ancak zamanın da hızla geçtiğini söylüyor.

HÜRRİYET –

Abdulkadir SELVİ

O Gün AİHM'ye Bulunan Formül Neydi?

ŞAHİN Alpay ve Mehmet Altan'ın tahliyesi kararını alan Anayasa Mahkemesi'nde 6 üye muhalefet şerhini yazıyor.

Muhalefet şerhi en geç 15 gün içinde yazılıp, gerekçeli karar Resmi Gazete'de yayınlanacak. Bireysel başvuru hakkının tanındığı tarihten itibaren ilk kez bir yerel mahkeme tarafından Anayasa Mahkemesi'nin yetkisi tartışma konusu yapılıyor. Anayasa Mahkemesi'nde tartışmaların izlendiği ancak bu aşamada bir açıklama yapılması düşünülmeyeceği söyleniyor. Bu nedenle gerekçeli kararın Resmi Gazete'de yayınlanmasından sonraki süreci dikkatle izlemek gerekiyor.

Anayasa Mahkemesi'nin tahliye kararı uygulanmadığı takdirde gözler AİHM'den çıkması beklenen kararda olacak. AİHM'nin kararını da uygulamadığımız takdirde ne olacak? AİHM'de eskiden görev yapan Türk yargıç Rıza Türmen, “O zaman AİHM, AYM'ye gitmeye gerek yoktur, direkt bana gelin” diyeceği görüşünde. Ayrıca AİHM'e yapılan müracaatlarda, Anayasa Mahkemesi'nin aktif bir yol olduğu gerekçesi ortadan kalkacak. AİHM kararını uygulamadığı için Azerbaycan'ın başına gelen bizim de başımıza gelecek, AİHM başvuruları doğrudan kabul edebilecek.

Açık Kapı

Gerekçeli kararının Resmi Gazete'de yayınlanmasından sonraki süreci görmeden ve AİHM kararı ortaya çıkmadan yapılacak değerlendirmelerin eksik olacağı kanaatindeyim. Türkiye en zor dönemlerde dahi AİHM kararını uyguladı. Şimdi AİHM'in **Öcalan**'ın yeniden yargılanması kararına gidip, perde arkasında yaşananları aktarmak istiyorum.

Öcalan kararı kesinleştikten sonra avukatları 12 başlık halinde AİHM'e başvuruda bulundu, Türkiye, üç başlıkta haksız bulundu.

- 1- **Öcalan**'ın gözaltı süresinin 6 saat geçirildiği.
- 2- Gözaltına alındığında yakınlarına zamanında haber verilmediği.
- 3- Savunmasını hazırlaması için **Öcalan**'a yeterli süre verilmediği.

Ancak AİHM'nin tarihinde ilk defa bir şey oldu. AİHM sadece “yeniden yargılama” kararı vermedi. “Yeniden yargılanma yapılması

veya dosyanın yeniden açılması”kararı verdi. AİHM kararında aynı zamanda Türkiye’ye yol gösteriyor, açık bir kapı bırakıyordu.

‘Veya’dan Sonra

AİHM kararı MGK dahil bütün zeminlerde tartışıldı. Ağırlıklı görüş **Öcalan**’ın yeniden yargılanması yönündeydi. Ancak bir engel vardı. CMK’nın 100. maddesinin 2’nci

fıkrasında, “**4.2.2003 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin kesinleşmiş kararları ile 4.2.2003 tarihinden sonra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne yapılan başvurular üzerine verilecek kararlar hakkında**

uygulanır” deniliyordu. **Öcalan**’ın yargılanabilmesi için 2’nci fıkranın değişmesi gerekiyordu. Yasal düzenleme kamuoyu tepkisine yol açabilirdi. Ana muhalefet lideri **Deniz Baykal**’ın kapısı çalındı. **Baykal**, Adalet

Bakanı **Cemil Çiçek**’i dinledikten sonra, “**Bu memleket meselesidir. Biz bunu iç politikada konuşmayız**” dedi. İstanbul’da gazetelerin genel yayın yönetmenleriyle buluşulup, işin hassasiyeti paylaşıldı. Ama buna rağmen AK Parti bu riski almak istemiyordu. Bu sırada **Öcalan**’ın avukatlarının yaptığı başvuru Ankara DGM tarafından reddedildi. Bunun üzerine İstanbul’a başvuruda bulundular.

Ya **Öcalan** yeniden yargılanacak ya da başka bir çıkış yolu bulunacaktı. AİHM

kararındaki, “**veya**”dan başlayan formül işte o zaman devreye girdi. Kararda, “**Veya dosyanın yeniden açılması**”deniliyordu. Yeniden yargılama yapılmadı. Dosya yeniden açıldı. Ama yargılama dosya üzerinden yapıldı. AİHM’in talebi kabul edilmedi. Buna rağmen Bakanlar

Konseyi, Türkiye’nin dosyayı yeniden açtığını belirtip, **Öcalan** dosyasını düşürdü. Tabii bu kendiliğinden olmadı. Adalet Bakanı **Cemil Çiçek**, AİHM’deki Türk yargıç **Rıza Türmen** ve

Büyükelçimiz **Daryal Batıbey**’in yoğun çalışmaları ve Türkiye’nin çabaları etkili oldu. Anayasa Mahkemesi ve AİHM’le köprüler atılmadan önce hatırlatmak istedim. Boşuna dememişler, “**Hukukçular isterse iğne deliğinden deve katarını geçirir**” diye.

TÜRKİYE – Nebi MİŞ

CHP Nereye Gidiyor?

CHP’de, çok tartışmalı bir isim, İstanbul il başkanı olarak seçildi. İl başkanı olarak seçilen kişinin sosyal medya hesaplarından paylaştığı açıklamalar, eğer başka bir siyasi partinin bırakın il başkanını, sıradan bir üyesi tarafından bile paylaşılsa CHP yeri göğü inletirdi. Ve tepkisinde haksız da sayılmazdı.

CHP İstanbul İl Başkanı seçilen **Canan Kaftancıoğlu**’nun sosyal medya paylaşımlarında neler yok ki...

Devleti, 1915 Ermeni tehciri meselesinde “**soykırım**”la suçlamak var. PKK ile mücadelede devleti “**seri katil**” olarak göstermek var. 15 Temmuz darbe girişimine karşı **darbecilerin safında hizalanmak** ve darbecilere karşı canı pahasına direnen insanlara **hakaret etmek** var.

Diğerlerini sıralamaya gerek bile yok. **Mustafa Kemal**’in kurduğu ve bugün için onun mirasına sahip çıkarak siyaset yaptığını söyleyenlerle, söz konusu il başkanının beraberce nasıl siyaset yaptıklarını önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Ama şimdilik, böyle bir siyasi anlayışa sahip olan bir siyasetçinin, CHP’nin il başkanı olmasının **anlamına**, bu seçimle **neyin amaçlandığına** ve söz konusu **seçimin doğuracağı sonuçlara** odaklanmak gerekiyor.

CHP lideri **Deniz Baykal**’a kaset kumpasını kuranlar, söz konusu dönemde sadece bir lider değişikliğini planlamadıkları her kritik dönemde bir kez daha açığa çıkıyor.

2007 sonrasında diğer partilere de kumpaslar kurularak Türk siyaseti baştan aşağı dizayn edilmeye çalışılmıştı.

MHP lideri Devlet Bahçeli, söz konusu dizayn siyasetinin farkına vardktan sonra, direnerek partisine kurulan kumpasları etkisiz hâle getirdi. **Büyük Birlik Partisi** yeni yeni toparlanmaya çalışıyor.

Saadet Partisi sadece üst yönetim olarak var. Uzun dönemdir partinin eski tabanı, **Millî Görüş Hareketinin**, Saadet Partisi’nin üst yönetiminin izlediği siyaset üzerinden tamamen tasfiye edilmeye çalışıldığını tartışıyor.

Sözü getirmek istediğim yer şurası. İstanbul siyaseten sıradan bir şehir değil. Dolayısıyla, İstanbul il başkanlığı her siyasi parti için çok stratejik bir öneme sahip.

Önümüzdeki günlerde CHP’nin genel kurultayı var.

Bu kadar sorunlu siyasal söyleme sahip bir kişinin seçilmesinin önünün açılması, aynı zamanda Kemal Kılıçdaroğlu'nun tekrar genel başkan seçilmesi ile doğrudan ilgili. Çünkü İstanbul delegasyonunun kongrede ağırlığı malum. Yeni seçilen il başkanına oy veren delegelerin kurultayda ulusalcı ve Kemalist bir adaya karşı, Kemal Kılıçdaroğlu'nu destekleyecekleri aşikâr.

Diğer taraftan bu seçimle, 2019 için AK Parti karşıtı ittifakın dizaynı da amaçlanmakta. İyi Parti'ye büyük umutlar bağlanmasına rağmen istenilen sonuç ortaya çıkmadı. İyi Parti'nin mevcut sağ siyasetin içinden bu hâliyle anlamlı bir oy alamayacağı kesinleşti. Bu durumda bu oy oranı ile ittifak ve dizayn siyasetinde bir karşılığı olmayacak.

Dolayısıyla da, **Kaftancıoğlu** gibi birinin CHP'de il başkanı olması, ulusalcı CHP'lilerin **Meral Akşener**'i desteklemesini sağlayabilir. Böylece Akşener siyasette, ilerideki dizayn siyasetleri için bir alternatif olarak tutulur.

Böyle bir tercihin başka bir amacı da **HDP ve CHP iş birliğinin ve ortaklaşmasının** daha da hızlandırılmasıdır. Özellikle İstanbul **yerel seçimlerinde HDP ve CHP'nin ortak bir aday çıkarması**, HDP siyasetini benimseyen bir il başkanı ile daha kolay hâle gelecektir. HDP'nin de razı olacağı bir belediye başkanı adayı için CHP'de yapılacak bir ön seçim, İstanbul'a aday olmayı düşünen ulusalcı CHP'lilerin elenmesini ve saf dışı kalmasını beraberinde getirecektir.

Ama bu senaryoların hayata geçmesi için, CHP kurultayının sonucunu beklemek gerek. Kurultay sonrasında, parti yönetiminin de ağırlığının **sosyalist sol ve HDP siyasetine yakın siyasetçilerden teşekkül etmesi** hâlinde, CHP içinde tartışmalar daha da derinleşir. Parti içi çekişmeler yönetilemez hâle gelir. Ve böyle bir durumda partiden kopuşlar başlar.

1967'de CHP'den kopanlar tarafından kurulan **Güven Partisi**'ne benzer yeni bir parti bile kurulabilir.

CHP genel başkanlığı için uzun dönemdir adı geçen **Metin Feyzioğlu**'nun **Güven Partisi**'nin genel başkanının torunu olduğunu da bu anlamda hatırlamak gerekiyor.

TÜRKİYE – Fuat UĞUR

FETÖ Davalarında Kim, Kimi Kurtarma Peşinde?

Aktaracağım konu bulmaca gibi gelse de bazı ipuçları var.

İsimleri aktarmıyorum ama onlar kendilerini iyi biliyorlar.

Yer Kayseri.

Konu da tahmin edeceğimiz üzere korunup kollanan **"Bazı" FETÖ'cüler**.

13 Ocak 2018 tarihinde, 7 yıl evvel **FETÖ'cülerin kumpası sonucu 32 ay hapis yatan** ve çıkan bir isim (**Ahmet diyelim adına**), kendini FETÖ ile mücadeleye adayan bizim **Mehmet Kılınmaz**'ı arıyor çok ilginç bilgiler aktarıyor.

Aslında Ahmet'e bu bilgileri aktaran da **Kayseri Cumhuriyet Savcılarında biri**.

Savcının dediğine göre, kendisinin bir üst meslektaşısı FETÖ'cülerin yargılandığı davalara bakan hâkimlerden birine giderek **yargılanan kimi iş adamlarının serbest**

birakılmasını istiyor. Bu isteğini de **iki ünlü politikacının** ismini vererek ve **"Onlar da bunu talep etti"** diyerek perçinliyor.

Elimizde isimler ve tanıklar mevcut. Dediğim gibi herkes kendini biliyor.

Şimdi soruyorum:

Soru-1: Bu olay doğru mu? Eğer doğru değilse bir savcı bir üst meslektaşımı neden böyle şikâyet eder?

Soru-2: İki ünlü politikacımızın ismi bu işe neden karışmıştır? FETÖ davaları üzerinde Cumhurbaşkanı Erdoğan ve hükümet zor duruma düşürülsün diye çekilen bir operasyon mudur bu?

Soru-3: Bu politikacı ve yargı mensubu ilişkisinin doğruluk derecesi nedir?

Soru-4: Bu bilgiyi aktaran savcı, eğer yalan söylediği varsayılırsa, bu kadar büyük bir yalan ve kurgu üretebilir mi?

SONUÇ:

Kayseri'deki FETÖ davaları sanki bu ilimiz bir başka ülkedeymiş gibi devam etmekte.

Bu **"ayrıcalıklar ülkesi"**nde FETÖ'cülerin kurtarılması için operasyon üstüne operasyon düzenleniyor. Bazı eski ve etkili siyasetçilerin, bürokratları sık sık arayarak özellikle **Kayseri**

Ticaret Odası Başkanı Mahmut Hiçyılmaz ile Boydakların bu davalardan yırtması için büyük çaba sarf ettikleri de artık bir sır değil. Yukarıda anlattığım olay, işin vahametini sergilemek açısından son derece önemliydi ve paylaşmak istedim sizinle. Dediğim gibi, isimler bende mahfuz.

Bu mektup çok değerli

Polis memuru olan babasının mağduriyetini geçen yıl yazan **Recep Alkanat**'a 14 Şubat 2017 tarihli yazımda aslında iki satırla yer verebilmişim. Çünkü o yazımda pek çok mağduriyet başvurusuna elimden geldiğince yer vermeye çalışmışım. Aradan neredeyse **bir yıl** geçti. Ateş düştüğü yeri yakıyor doğal olarak. FETÖ denen bu hain örgütün nasıl **Mor Beyin denen tuzakla 11 bin 800 kişiyi mağdur ettiğini** henüz öğrendik. Bunun dahası da var. Kriptoları da namuslu ve vatansever insanları FETÖ'cü diye ihbar ettiler.

Recep Alkanat önceki gün bir mektup göndermiş bana. Aynen yayınlıyorum. **Duygulandırıcı ve insanın ülkesine olan güvenini de artıran** bir mektup bu:

*“Selamün aleyküm Fuat abi,
Size teşekkür etmiştim daha önce, ama yine teşekkür etmek istiyorum. Neden mi? Size daha önce 686 sayılı KHK ile babamın yaşadığı mağduriyeti belirtmişim. En ufak bir bağlantısı olmayan darbeden önce emekli olmuş babam vatan haini şerefsizlerle aynı kefeğe konulduğunda mağduriyetimize inanmış, 14 Şubat'ta köşenizde direkt isim vererek bunu söylemişsiniz. **Siz bize inandınız**. Biz zaten kendimizden emindik ve Rabbimize şükürler olsun ki oyun kuranların oyunları yine ayaklarına dolandı. Tabii süreç sıkıntılı olmadı mı, oldu. **Bizi bildiği hâlde selamı sabahı kesenleri gördük**. O dönem işsiz bir mühendis olduğum için Bilecik gibi küçük bir yerde iş bulmam zor olunca Bursa'ya göç etmek zorunda kaldık. Ama **her karanlık gecenin sonu aydınlığa çıkar**, Rabbim şerde hayrı gizleyendir. Şu an başımıza bu olay gelmeden önceki hâlimizden daha güçlüyüz. **Birlikteyiz, mutluuz ve gerçek dostlarımızın kim olduğunu gördük**.*

Kırgın mıyız? Evet ama bu kırgınlık devletimize, vatanımıza, bayrağımıza hükûmetimize değil, olamaz da. Evlat babasına küsmez. Bu oyunları kuranlar asla amaçlarına ulaşamayacaklar. Mavisi kırmızısı ne olursa olsun, oyun ne olursa olsun devletimiz daim olacaktır.

Allah razı olsun Fuat abi, sadece bizim masum olduğumuza olan inancınızın boş olmadığını bilmenizi istedim. Bugün bazıları için iade listesindeki ufak bir satırda yazan isim, belki sadece bir kutudaki isim ama bizim için çok büyük şeyler ifade eden küçük bir kutucuktu.”

Almanya'daki FETÖ'cülere Kirchenasly yöntemi

Bu ne diyeceksiniz. Alt düzey FETÖ'cüler Almanya'da **iltica sorunu yaşayınca** yeni bir model buldular ve kiliseye sığınma hakkı olarak bilinen **Kirchenasly yöntemini** uygulamaya başladılar, Böylece **Hıristiyan olup sığınmayı kapalı** FETÖ'cülere artık **Almanya'nın Sebataystleri** gözüyle bakılıyormuş. Tahmin edeceğiniz gibi binbir surat **FETÖ'cüler için** bu, işten bile değil. Yakında Almanya'da kalabilmek için **eşcinsel evlilik** yapanları duyarsanız şaşırmanın!..

TAKVİM / Ergün DİLER

ABD Sınırı Aşamaz

ÇOK yazıldı çizildi. Galiba yine aynı noktadayız. **KÜRDİSTAN** sözünü önceden duyduk! Bunu duymamızı sağladılar! ABD ordusu iki kez **IRAK**'ı vurdu! Her operasyondan sonra yaptıkları eylem **KÜRTLER'İ KENARDA TUMAK GÜVENLİ BÖLGEYE ALMAKTI**. Yaptılar da... Barzani, Kuzey Irak'ta işin başındaydı. Ama **AVRUPA**'ya yakındı. Kendi kardeşimiz olan Türkiye sınırları içinde 10-15 milyon **KÜRT** vardı. Ama oyunun, 3 milyonun olduğu Kuzey Irak'tan kurulmasına razı oluyorduk. Barzani **ABD** için hedeflerden biriydi.

Yakın olduğu merkez **AVRUPA** olduğu için günü geldiğinde gidecekti. Bunu da kendisine **REFERANDUM KARARI ALDIRARAK** yaptılar. Sonra

Suriye'nin kuzeyine sıra geldi. Kürt'ün olmadığı yere **KÜRT DEVLETİ** kurmak istiyorlardı. Aslında kimyamızı bozmak içindi bunlar... Bunu en iyi ABD'liler bilirdi! Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'de kurulacak **DEVLET** asla ve kat'a yaşayamazdı. **EKONOMİK** olarak mümkün değildi. ABD bunu hayatta ve ayakta tutamazdı. Tek şart **TÜRKİYE**'nin gücünün devrede olmasıydı. Ama gelinen noktada **TÜRKİYE** bunun karşısında! **NET OLARAK KARŞISINDA!** Türkiye'nin karşı olduğu **YAPININ** milli geliri, 250 doları geçmez, geçemez! Doğal olarak böyle uyduruk bir devlet de olmaz! **OLAMAZ!** ABD tarafından bakıldığında iş daha da ilginç! **ORTADOĞU'DA OLMAYAN OLAMAYAN ABD YAŞAYAMAZ.** Bakın bu nettir! Kesindir! **ORTADOĞU ABD**'nin can damarıdır! Bunu da **KÜRTLERLE** koruyacağını sanıyorsa (Ki sanmıyorlar) Trump'tan sonra başkan göremezler! Amaçları **BİR DEVLET KURMAK, BİZDEN PARÇA KOPARMAK GİBİ GÖRÜNSE DE** bu en başta onların işine gelmez! Çünkü Türkiye'yi kaybettiğin an bölgede yoksun! Bilirler! ABD Irak'a ya da Suriye'ye kendi ihtiyacı için gelmedi. **BAŞKALARININ İHTİYACINI KONTROL ETMEK İÇİN GELDİ...** Mesela Avrupa, mesela Çin! Kendi sıkletindekileri, enerji sopasını elinde tutarak yola getirmek istiyordu. **ARAMCO** ve Suudi Arabistan olayı da bu! **SARAY DARBESİNİN** özü bu! Mısır'da Mursi'nin indirilip yerine **SİSİ**'nin getirilmesi de **SÜVEYŞ KANALI**'nin elde tutulması da bu! Ama her ne yaparlarsa yapsınlar, **TÜRKİYE** olmadan asla ve kat'a tam yol ileri yapamazlar! Mümkün değil... Peki o zaman ne istenmekte? Açalım... Amerika Birleşik Devletleri'nin ülke sınırları dışında en etkin olduğu 3 ülkeden biri Türkiye'ydi. Devlet görevlilerimizin maaşlarını bile onlar veriyordu! Acı değil mi! Kurdukları yapılarla **DEVLETİN** kılcal damarlarına kadar girmişlerdi. Amerikan büyükelçiliklerinde ve konsolosluklarında görev yapanlar, önce CIA'ye çalışırdı. Bu da son derece doğaldı. Her güçlü devlet bunu yapar. ABD, CIA üzerinden

Türkiye'de sadece elçilik ve konsolosluklardaki trafiği yönetmezdi... İş dünyası, medya ve siyaset de ilgi alanlarındaydı! Bu ilişkiler yumağıyla **15 TEMMUZ**'a geldik! Buralarda gücünü kaybeden ABD bir hamle yaptı. Boşa çıktı. Türkiye onu ve adamlarını hallaç pamuğu gibi attı. Artık ABD için iki seçenek vardı. İlki Türkiye ile ortaklığı güçlendirmek, ikincisi ise Türkiye'yi içerden ve sınırdan karıştırmak. Washington'da Beyaz Saray'da kimin olduğunun çok önemi yoktur. ABD'de iç çekişmeler olsa da, dış operasyonlarda çekişme çok rahatsızlık vermez. Türkiye'de 15 Temmuz Kalkışması'ndan sonra Obama yönetimindeki ABD, ikinci seçeneği tercih etti. YPG ve DEAŞ üzerinden Türkiye'yi tekrar Washington'a bağlamak için adımlar attı. 15 Temmuz'dan sonra Doğu ve Güneydoğu başta olmak üzere Türkiye'nin önemli kentlerinde **DEAŞ** ve PKK saldırıları arttı. Türkiye'nin tekrar terörle yola getirilmesi için saldırılar şiddetlendi. Aynı günlerde ABD'nin en özel komutanları, YPG'yi büyütüyordu. ABD eski Başkanı Obama'nın **DEAŞ**'la Mücadele Koalisyonu Özel Temsilcisi Brett McGurk, yeni Başkan Trump döneminde de aynı görevini sürdürdü. Demek ki, ABD iç çekişme yaşasa da, dış operasyonlarda devlet kararı geçerliydi. Amerika Birleşik Devletleri için Türkiye geçmişte çok önemliydi. Bugün ise vazgeçilmez öneme sahip. Ortadoğu, Afganistan ve Rusya'da görev yapan önemli bir CIA ajanı Türkiye'de artık teşkilata çalışanların zorluk yaşadığını söyledi. Türkiye, ABD için dün ödüllü. Bugün için ise büyük risk. CIA'ye çalışan medya ve işadamları da artık çok endişeli. Çünkü savaşın ortasında kaldıklarını anladılar. Bu da CIA'nın istediği operasyonları yapamaması demek! Eskiden CIA, Langley'de bir karar alırdı. Bu karar Türkiye'deki elçilikle paylaşılırdı. Elçilik de medya ve işadamlarına görevlerini dağıtırdı. Aynı anda etkili bir operasyon başlardı. Bugün için ise bu mümkün değil. Eskiden CIA'ye çalışan birini Türkiye'de tutuklamak büyük bir başkaldırıydı. Bugün ise sıradan bir hale dönüştü. Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye'de tutuklanan adamlarını kurtaramıyor. Başkan Trump da ricacı olsa kurtaramıyor! Türkiye eski

Türkiye değil yani! Ancak onların **TÜRKİYE SEVDASI BİTMEZ BİTEMEZ!** Bu nedenle sınırdan başlayacak bir karışıklık istiyorlar. YPG'yi kullanmak niyetindeler. Bir de bizim bilmediğimiz **ÜÇÜNCÜ BİR SÜRPRİZ ADIMDAN SÖZ EDİLİYOR.** Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama sonucu biliyorum: **TÜRKİYE'NİN DEDİĞİ OLUR!** Türkiye ABD'yi buradan ittiği zaman onlar için **ORTADOĞU** defteri kapanır! Bu da kendi içlerinde olmadık sorunları doğurur! Arabistan, Mısır, BAE veya Libya'nın bir bölümündeki güç ABD'yi Ortadoğu'da tek patron yapmaz. ABD tek patron olmadığı bölgede başarılı olamaz. Türkiye yoksa patronluk da yok yani! Ayrıca **GÜVENLİK MESELESİ** vardır ki; bu **TÜRKİYE** olmadan aşılamaz. Bölgedeki hiçbir ABD'li rahat uyuyamaz! Amerikan karşıtlığının zirveye çıktığı bir ülkede CIA etkinlik kuramaz. Bilirler! O nedenle ABD, yıllardır Türkiye'de istediğini elde edemiyor. Çünkü Amerikan karşıtlığı çok sert! Bunu tersine çevirmek askeri darbe ile olurdu. Mısır'da Amerikan karşıtlığı yüzde 80'e çıkmıştı. Mursi'yi devirip yerine Sisi'yi getiren ABD istediğini aldı. Mısır'da Amerikan karşıtlığı şimdi yüzde 28'e düştü. Ama burada 15 Temmuz'da çakıldılar! Bugün Mısır'da "Ben Amerikan karşıtıyım" demek gerçekten cesaret ister! Hedef oluyorsunuz, davalar açılıyor çocuklarımız okuldan atılıyor. Müslüman Kardeşler'e bağlı binlerce kişinin çocukları üniversiteden atıldı. Sadece 2 yıl içinde üniversiteden atılanların sayısı 7 bine ulaştı. Amerikan karşıtlığının bedeliydi bunlar. Suudi Arabistan, Mısır ve Birleşik Arap Emirlikleri istediklerini almalarına yardım edemez. Bu nedenle **YPG** ile uzun zamandır fırsat aramaktalar. Sınır içinden ve dışından gelecek dalgalarla **TÜRKİYE**'ye diz çöktürmek niyetindeler! Bu zor değil imkansız! Bu bölgenin tarihinde böyle bir şey yok. İnşallah tansiyon tırmanmaz... Oldu da tırmandı! Sonucu söyleyeyim: **TÜRKİYE TOPRAKLARINI GENİŞLETİR!** Sonra da "biz bunu niye yaptık" diye oturup ağlarlar! **İZLİYORUZ! İZLEYİN!** El mi yaman bey mi yaman görelim!

MİLAD /

Hüsamettin ASLAN

TSK, Afrin ve Menbiç'i Acil Temizlemeli

Kimden? Araplardan mı? Kürtlerden mi? Türklerden mi? Kim kimi kimden temizliyor? dediğinizi duyar gibiyim. Yok yok öyle değil. O eskidendi. Bugün Kuzey Suriye'de etnik ve ideolojik temelli bir ayrışma, artık sadece bir bahane. Çok net ifade etmek gerekiyor bazı şeyleri. ABD ve İsrail'in Körfez sermayesi ile oluşturduğu 'İthal Ordu'nun dün itibariyle 'Resmen' kurulacağı açıklandı. Yani, Kuzey Suriye'ye, bölge dışından kiralık katiller ordusu, ABD ve İsrail'in menfaatlerini korumak için 'Devlet/Ordu' adı altına bir şirket kuruluyor. Biz buna 'Kürt Devleti' filan isimler takıyoruz ya. Kürt olmuş, Arap olmuş, PYD/PKK olmuş hiç önemli değil. Yeter ki kullanışlı olsun ABD için kâfi. Hatt-ı zatında Kuzey Suriye'de Arap;/Kürt/Türkmen halk, rejimi bile arar hale gelmiş durumda. Türkiye'de tehdidin yönünün Ankara ve İstanbul olduğu apaçık. Türk ordusu, ivedilikle tehdidi bertaraf etmek ve ülkenin savunma hattını pro-aktif vaziyete geçirmek zorunda. Zira, hedefin bu topraklar olduğu çok nettir.

TSK dolayısıyla Türkiye, neyi hâla bekliyor anlamış değilim? Güneyimizde 12 askeri üs, Bulgaristan'da 4 askeri üs kuran, Ege ve Akdeniz'e uçak gemileri ile Türkiye'yi çevreleyen, 5.000 TIR ağır askeri malzeme ve satılık grupları yöneten ABD'nin hedefi Türkiye iken, Kurmay kafa neden 'Yılanın başını erkenden ezmiyor'?

Elbette her türlü askeri hareketin birinci hedefi, ülkenin ekonomisini, aynı zamanda da halkın mevcut refahını tehdit edeceği aşıkardır. Bu bağlamda, askeri müdahale de elbette en son uygulama aracı olmalıdır. Ancak, tehlikenin geleceği/geldiği açıkken 'yedi düveli karşımıza almayalım' tedirginliği, mevcut şartların hâla birinci dünya savaşı şartlarının ötesinde olduğumuzu farkında olunmadığının da bir göstergesidir. Mutlaka askeri risk vardır. TSK zorlu bir süreçten de geçmiş ve geçmektedir. Lakin TSK, güçlü bir ordu. NATO'CU ve FETÖ'CU hain zihniyetin varlığına rağmen, bölgede caydırıcı bir unsurdur. Erdoğan, son konuşmasında, Türkiye sınırında 30 bin kişilik YPG ordusu kuracağını açıklayan ABD'ye çok sert sözlerle tepki gösterdi... Erdoğan, "Bu millet küllerinden doğmuş bir millet. Affedersin kıçı kirli bazıları, Suriye'de kalkıp bize

tehdit sallıyor. Kusura bakmasınlar, PYD'ymiş, YPG'miş, DEAŞ'mış. Topunuz gelin, ne olursanız olun tepenize ineceğiz. Şu an obüslerle vuruyoruz, vurmaya da devam edeceğiz" dedi. "Amerika, ülkemiz sınırları boyunca bir terör ordusu kurduğunu ikrar etmiştir. Bize düşen de bu terör ordusunu daha doğmadan boğmaktır" diyen Erdoğan: TSK, Afrin ve Münbiç meselesini halledecektir. Hazırlıklarımız tamamlanmıştır. Harekât her an başlayabilir. dedi. Ancak, hareket beklentileri nerdeyse altı ay oldu. Düşman, palazlandığı zaman mı müdahale edilecek? Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın konuşmalarından da anlaşılacağı üzere, ülkenin başkomutanı müdahalenin olacağını açıklıyor. Zira (Türkiye'nin bölgedeki kazanımlarını geçtim) Ulusal güvenlik direk hedef altındayken, yarın mecbur kalınacak müdahaleyi, bugünden ertelemenin bir anlamı yoktur. Bu arada 15 Temmuz'dan beri, askeri ve istihbarat alanından stratejik konulara birçok anlaşma gerçekleştirdiğimiz İngiliz ve Ruslar, eğer K.Suriye'de Türkiye'ye destek vermiyorsa; kurmuş olduğumuz ittifakın kendi içinde sorgulanacağı da dikkatlerden kaçırmamalıdır.

MİLAD / Tayyar TEZCAN

Sınırları Fiili Durum Belirler!

Türkiye'nin Afrin'e operasyon sinyali vermesinden hemen sonra ABD, PKK'ya ordu kuracağını ve bu orduyu Türkiye'ye karşı kullanacağını duyurdu. Yani "sen Afrin'e girmeye kalkarsan ben de bu orduyla seninle savaşağım" diyor. ABD Başkanı Trump, "SDG (PKK/PYD) ve Suriye'de DEAŞ'a karşı savaşan müttefiklerimiz, terör grubunun (DEAŞ) başkenti olarak ilan ettiği Rakka'yı başarılı bir şekilde geri aldı. Yakında yeni bir evreye geçerek Suriye'deki tansiyonu düşürmek için yerel güçleri destekleyeceğiz ve kalıcı barışın sağlanması için müttefiklerimizle diplomatik süreçleri destekleyerek Suriye halkının dehşetine son verecek siyasi geçiş sürecini sağlayacağız" demişti kısa bir zaman önce. Yeni bir evre söyleminin, PKK'yı devletleştirme gayesi güttüğünü ve bu gayenin en başından beri Suriye politikalarının merkezinde olduğunu aylardır dile getiriyoruz. Irak ve Suriye'de zalim ve işgalci güçlere karşı direnen Müslümanların direnişini heder etmek ve istedikleri ülkeyi istedikleri zemine çekmek için kullandıkları DEAŞ ile mücadele adı altında, PKK'ya binlerce tır silah yardımı yapıldı.

Suriye direnişinin elindeki yerler alındı, direniş ruhu bozuldu, üstüne bütün dünyada İslam'a düşmanlık artırıldı ve nihayetinde DEAŞ, kendilerine verilen yeni görev ile Afganistan, Mısır ve direnişini yıkmak istedikleri Filistin bölgesine kaydırıldı. Yani vazifesini tamamladı. Şimdi ikinci kademe olarak PKK devletinde sıra...

Suriye sınırında kurulmak istenen PKK devletinin ana gayesi Siyonist Yahudilerin "Büyük İsrail" projesini gerçekleştirmektir. Önce Suriye'de özerk veya otonom şekilde bir devlet yapısı oluşturulacak, daha sonra bizim "Fırat'a kadar olan Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesini de içine alacak... Mısır'da iktidara getirilen Sisi yönetimi, Suriye'nin parçalanışı, artık herhangi bir Arap ülkesinin ses çıkarabilecek gücü cesareti ve iradesinin kalmayışı meseleyi bize kadar getirdi. "Nil'den Fırat'a kadar olan vaad edilmiş topraklar! Kudüs'ün kırmızı çizgimiz olma sebebi anlaşılıyordur herhalde!

Yıllarca kendisine bağlı olarak, emir eri gibi istediğini yaptırdığı Türkiye yok karşısında. FETÖ terör örgütüyle işgalini de gerçekleştiremedi. Bu yüzden yeni bir kukla devlet kurarak bir yandan bölge hâkimiyetini devam ettirmek, petrol üzerindeki tahakkümünü korumak ve İsrail'in çıkarlarına hizmet etmek gibi bir taşla bir çok kuş vurma peşinde Amerika...

İslam düşmanı zihniyeti ve kullanıma uygun örgüt yapısıyla PKK, Amerika'nın da Rusya'nın da istediği türden, haçlı ordusunun emrinde haçlı ordusunun safında Müslümanları öldürmekten çekinmeyen bir kukla aslında. Rusya ile Amerika'nın PKK devleti için anlaşığına dair söylentileri yabana atmamak gerek yani. Mütefekkir'in ifadesiyle: "**Sınırları fiili durumlar belirler**" Fiili durum oluşturmak ise belirli bir politikayla ve cesaretle atılacak adımla gerçekleşir. Bugün yapılması gereken, Afrin'e girmek ve içerde ve dışarda Amerikan kuklalarına kukla olmanın bedelini ödetmek olmalı. Nicollo Machiavelli'ye atfedilen bir söz vardır ki müthiştir: "Savaş kaçınılmazdır. Sadece erteleyebilirsiniz. Ancak oda sizin değil düşmanlarınızın yararına olur. Romalılar savaştan asla kaçmamışlardır. Çünkü biliyorlardı ki Yunanlılarla Yunanistan'da savaşmazlarsa İtalya'da savaşacaklardı" Amerika istediği kadar plan yapmaya devam etsin. Bu bölgede masaya yumruğunu vurup fiili durum oluşturabilecek güç biziz. Bunun şuurunda olarak hareket edersek yapabilecekleri pek bir şey yok... Rabbim askerimize güç, siyasetçimize basiret, milletimize dirlik versin...